

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

Aylık Siyasi Gençlik Dergisi | Sayı: 1 | Mart: 2015 | 2 TL | ISSN: 2149-1208

Özgecan'ın hesabını

KADINLAR

Soracak!

www.partizanarsiv.net

**İÇ GÜVENLİĞİNİZ
YETMEYECEK
YENİLECEKSİNİZ!**

www.partizanarsiv.net

Merhaba

Özgecan Aslan

İsyanımızın adı Özgecan Aslan oldu. 11 Şubat'ta tecavüze direndiği için ayrıldı aramızdan. Özgecan yaşamını yitirdiyse de bize arkasında büyük bir öfke ve isyan bıraktı. Bu öfke Türkiye'nin hemen her sokağında kendisini gösterdi. İsyân Türkiye'nin dört bir yanından hemen her kesimden kadınların katılımıyla büyüdü. Özgecan; kadınların kendi "Gezi"sini yazmaları için, ilk harf oldu.

Kadına yönelik şiddetin yüzde 1400 arttığı, kadınların "en yakını" tarafından her an ölümlerle sınındığı bir dönemde Özgecan bir bilinç oldu. Kadıköy'de bir kadının öfkesiyle ağzından dökülenler:

"devlet korumuyorsa, artık bizde silahlanacağız" oldu.

Evet belki hepimiz silahlanamayacağız ama kadınlar bir şekilde; tacizciden, tecavüzcüden, katledenden hesap sormanın yolunu bulacak.

Bizde bu ay çıkardığımız dergimizde Özgecan Aslan eylemlerine ilişkin bir derleme yaptık. Yine Özgecan Aslan'ın ardından büyüyen isyana ilişkin izlenim- değerlendirme yazılarına da yer verdik.

İyi okumalar...

Bir sonraki sayımızda görüşmek dileğiyle.

Umut ve dirençle...

Haber Turu.....	2-5
İsyân.....	5-6
ÖzgürOkul.....	8-9
Forum.....	12-13
Kolektifin Sesi.....	18-20

Partizanca Direnişin İzinden.....	21-25
Gençlikten Notlar.....	26-27
Denge Ciwanên.....	30
Genç Kadın.....	33
Bellek.....	40

İletişim

facebook.com/yenidemokratgenclik
@yenidemokratgen

www.yenidemokratgenclik.net
yenidemokratgenclik@gmail.com

Nisan Yayıncılık ve

Basım Sanayi Ltd. Şti. Yönetim Yeri:

İskenderpaşa Mh. Kıztaşı Cd. Yeşiltekke
Kuyulu Sk. Esin Apt. No: 19 Daire:4 Fatih/
İstanbul Tel: (0212) 531 83 06 Sahibi
ve Yazışları Müdürü: Murat Çokan
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa
Cd. Güven San. Sit. B Blok, No 366 Tel:
(0212) 544 66 34

Dergimize Ulaşabileceğiniz İrtibat Büroları

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7
Tel: (0216) 652 21 41

Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: Konak Mh. 865. Sk. No: 19 13/403 Konak Tel: (0232)
484 72 83

Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 262 Os-
mangazi

Mersin: Bahçe Mh. 4606 Sk. No 2/2 Akdeniz

Erzincan: Ordu Cd. Ordu İş Hani. Kat:3 No:318 Tel: (0446)
223 45 82

Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı
Kat:1 No:2 Merkez

Merhaba

Özgecan Aslan

İsyanımızın adı Özgecan Aslan oldu. 11 Şubat'ta tecavüze direndiği için ayrıldı aramızdan. Özgecan yaşamını yitirdiyse de bize arkasında büyük bir öfke ve isyan bıraktı. Bu öfke Türkiye'nin hemen her sokağında kendisini gösterdi. İsyan Türkiye'nin dört bir yanından hemen her kesimden kadınların katılımıyla büyüdü. Özgecan; kadınların kendi "Gezi"sini yazmaları için, ilk harf oldu.

Kadına yönelik şiddetin yüzde 1400 arttığı, kadınların "en yakını" tarafından her an ölümlerle sınındığı bir dönemde Özgecan bir bilinç oldu. Kadıköy'de bir kadının öfkesiyle ağzından dökülenler:

"devlet korumuyorsa, artık bizde silahlanacağız" oldu.

Evet belki hepimiz silahlanamayacağız ama kadınlar bir şekilde; tacizciden, tecavüzcüden, katledenden hesap sormanın yolunu bulacak.

Bizde bu ay çıkardığımız dergimizde Özgecan Aslan eylemlerine ilişkin bir derleme yaptık. Yine Özgecan Aslan'ın ardından büyüyen isyana ilişkin izlenim- değerlendirme yazılarına da yer verdik.

İyi okumalar...

Bir sonraki sayımızda görüşmek dileğiyle.

Umut ve dirençle...

Haber Turu.....	2-5
İsyan.....	5-6
ÖzgürOkul.....	8-9
Forum.....	12-13
Kolektifin Sesi.....	18-20

Partizanca Direnişin İzinden.....	21-25
Gençlikten Notlar.....	26-27
Denge Ciwanên.....	30
Genç Kadın.....	33
Bellek.....	40

İletişim

facebook.com/yenidemokratgenclik
@yenidemokratgen

www.yenidemokratgenclik.net
yenidemokratgenclik@gmail.com

Nisan Yayıncılık ve

Basım Sanayi Ltd. Şti. Yönetim Yeri:

İskenderpaşa Mh. Kıztaşı Cd. Yeşiltekke
Kuyulu Sk. Esin Apt. No: 19 Daire:4 Fatih/
İstanbul Tel: (0212) 531 83 06 Sahibi
ve Yazışları Müdürü: Murat Çokan
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa
Cd. Güven San. Sit. B Blok, No 366 Tel:
(0212) 544 66 34

Dergimize Ulaşabileceğiniz İrtibat Büroları

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7
Tel: (0216) 652 21 41

Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: Konak Mh. 865. Sk. No: 19 13/403 Konak Tel: (0232)
484 72 83

Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 262 Os-
mangazi

Mersin: Bahçe Mh. 4606 Sk. No 2/2 Akdeniz

Erzincan: Ordu Cd. Ordu İş Hani. Kat:3 No:318 Tel: (0446)
223 45 82

Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı
Kat:1 No:2 Merkez

İsyanımızın Adı ÖZGECAN

Mersin’de evine gitmek için bindiği minibüste, minibüs şoförü tarafından tecavüz girişiminde bulunulup, daha sonra bıçaklanıp yakılarak katledilen Özgecan Aslan için ülke genelinde eylemler gerçekleştirildi.

İstanbul: Özgecan Aslan’ın katledilmesinden sonra Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu’nun çağrısı ile kadınlar tarafından Kadıköy’de eylem gerçekleştirildi. Kadıköy Boğa’da toplanan binlerce kadın ellerinde dövizler ile iskeleye kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. 14 Şubat “*Sevgililer Günü*” adı altında sevgi sözcükleri ile kadına yönelik şiddetin görünmez kılındığını söyleyen kadınlar eylemden sonra dağıldı.

Özgecan İçin YDK’dan Vapur İşgali

Kadıköy’den Eminönü’ne giden “TURYOL” vapuru YDK ve YDG’li kadınlar tarafından işgal edildi. “*Yasta değil isyandayız/Yeni Demokrat Kadın*” yazılı pankartı vapura asan kadınlar, kadınlara yönelik taciz ve tecavüzün sırasının kendilerine gelmelerini beklemeyeceklerini belirttiler. Okunan basın açıklamasından sonra kadınlar vapuru terk ederek eylemlerini sonlandırdılar.

Kadın Cinayetleri Politiktedir!

Özgecan için İzmir’de yüzlerce kadın artık yeter diyerek sokaklara indi. Kadın cinayetlerine karşı acil önlem grubunun çağrısıyla Alsancak Kıbrıs Şehitlerinde toplanan yüzlerce kadın isyanlarını haykırdı. YDK ve YDG’li kadınlarında bulunduğu eylemde “*Kadın cinayetleri politiktir*” vb. sloganlar atıldı. Eylem kadınların öfkeli sloganları ile son buldu.

Ege Üniversitesi’nde Eylem

Özgecan’ın katledilmesini protesto etmek için Ege Üniversitesi’nde kadınlar tarafından bir eylem gerçekleştirildi. “*Özgecan ve katledilen bütün kadınların hesabını soracağız*” yazılı pankart açan kadınlar Edebiyat fakültesi önünde bir eylem gerçekleştirdi. Manisa kavşağına kadar süren eylem daha sonra polislin barikat kurması ile basın açıklaması yapılarak sonlandırıldı.

#Özgecanınutma

Mersin’de binlerce kişi Otogar’dan başlayarak Özgecan’ın evine kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Kitle sık sık “*Jin, jıyan, azadi*” vb. sloganları attı.

Çağ Üniversitesi’nde Eylem

Özgecan’ın öğrencisi olduğu Çağ Üniversitesi’nde binlerce kişinin katıldığı bir eylem gerçekleştirildi. Öğrenci ve öğretmenlerin katıldığı eylemde kadınlar sık sık “*Yasta değil, isyandayız*” vb. sloganlar attı.

YDG’li Kadınlardan Eylem

Katledilen Özgecan için YDG’li kadınlar tarafından eylem gerçekleştirildi. Mersin’in yoğun noktalarından Pozcu’da ki bir üst geçite “*T.C.avüzcülerden Hesabı Kadınlar Soracak #Özgecanınutma*” yazılı “*YDG’li Kadınlar*” imzalı bir pankart asıldı.

Dersim’de Binlerce Kadın Yürüdü

Vahşice katledilen Özgecan için Dersim’de binlerce kadın bir yürüyüş gerçekleştirdi. Sanat sokağında toplanan binlerce kadın **“erkek vuruyor, devlet koruyor”** vb. sloganlar ile Özgürlük anıtına kadar yürüdü. Gerçek eşitlik ve adalet istediğini vurgulayan kadınlar, basın açıklamasından sonra anıta karanfeller bırakarak eylemlerini sonlandırdı.

Genç Kadınlardan Özgecan İçin Eylem

Özgecan için **“Dersim Liseli Gençlik”** tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Sanat sokağında toplanan genç kadınlar **“Özge’nin Katili, T.C.avüzcü Devlet!”** yazılı pankartla **Seyit Rıza Meydanı’na** kadar yürüdü. Kitle adına YDG’li kadınların yaptığı basın açıklamasından sonra oturma eylemi yapıldı.

Polis geri adım attı!

Özgecan için Ankara Güvenparkta kadın örgütleri tarafından bir eylem gerçekleştirildi. YDG’li kadınların ve YDK’nın da bulunduğu kitleye polis engel olmaya çalıştı. Kadınların ısrarı karşısında, polisin geri çekilmesiyle kitle basın açıklaması yaptı.

Basın açıklamasının ardından kadınlar oturma eylemi yaptı. Oturma eylemi sırasında birçok kadın söz alarak konuşma gerçekleştirdi.

“İç Güvenliğe” Karşı Kitleler Sokakta

AKP hükümetinin, şu sıralar en büyük çelişkisi, **“İç Güvenlik Yasa Paketi”**. Kendi iktidarını sağlamlaştıran ve sokak muhalefetini, yok etmeye çalışan bir yasa olan; iç güvenlik yasa paketi, kitleler nezdinde de protestolarla karşılaşmaktadır. Adeta hükümete karşı, sokağa çıkan herkese dava açılıp, hapsedmeye yönelik bir yasa olan; iç güvenlik yasasına ülkenin dört bir yanından sesler yükselmeye başladı.

Dersim’de KESK tarafından yapılan eylemde, iç güvenlik yasasına karşı Yer Altı Çarşısı üzerinde oturma eylemi gerçekleştirildi. **“İç Güvenlik Yasa Tasarısını Kabul Etmiyoruz”** şeklinde bir pankart açan KESK üyeleri, oturma eylemi sırasında sık sık, pakete karşı sloganlar attı.

Yine İzmir ve İstanbul’da da benzer eylemler gerçekleşti. KESK’in çağrısıyla **İstanbul’da Cevahir Alışveriş Merkezi önünde, bir araya gelen kitle, Mecidiyeköy meydanına yürüdü.** Yürüyüş sırasında kitle sık sık, **“Hükümet Paketi Al Başına Çal”** sloganı attı.

İzmir’de de KESK’in öncülüğünde, kitleler sokaktaydı. **İzmir Konak Pier önünde bir araya gelen KESK üyeleri ve devrimci demokrat kitleler, Sümerbank önüne doğru yürüdü.** “İç Güvenlik Yasasına Hayır” pankartıyla yürüyen kitle, Sümerbank önündeki basın açıklamasıyla, eylemlerini sonlandırdı.

İç güvenlik paketinin AKP hükümetinin başına daha ne çoraplar öreceğini önümüzdeki günlerde göreceğiz. Faşist baskılar dün nasıl bizi yıldırmadıysa bugünde yıldıramayacak.

Ege Üniversitesi'nde Faşist Saldırı

Ege Üniversitesi'nde, 20 Şubat'ta, ülkücü faşistlerin **Halkların Demokratik Partisi**'nin açtığı standa saldırmasıyla başlayan olaylar, bir ülkücü faşistin yaşamını yitirmesi ve bir den fazla yurtsever öğrencinin yaralanmasıyla sonuçlandı.

Olay anında, yaklaşık 200 kişilik ülkücü faşist grup, **Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi** önünde bulunan, HDP standına saldırı düzenlendi. 15-20 kişinin üzerine elinde sopa, balta ve satırlarla saldıran faşist gruptan kendini korumak için, **Ege Cafe**'ye sığınan bir yurtsever öğrenci ağır bir şekilde yaralanmıştır.

Bu sırada, yurt sever öğrenciler yine fakülte içersinde bulunan, metroya çekilirken 200 kişilik grup tekrar saldırıya geçti. Yurtsever öğrencilerin kendilerini savdukları sırada "**Reis**" diye tabir edilen, **Fırat Çakıroğlu** bacağından bıçaklanarak, hayatını kaybetti. Olaydan bir gün sonra Menderes'teki HDP binasına, faşistler saldırı düzenledi. Aynı günde **İzmir Bornova**'da, taziye çadırı düzenlendi. Burada yol kesip kimlik kontrolü yapan ülkücü faşistler tarafından Ağrılı bir kişi darp edildi.

İç güvenlik yasasının tartışıldığı ve böylesi bir olayın seçim dönemine denk gelmesi, ayrı bir tartışma konusudur. AKP'nin kutuplaştırma politikalarının, üniversite ayağının oluşturduğu saldırılar bundan sonraki günlerde de devam edebilir. Devrimci hareketin, bu dönemde üniversiteleri boş bırakmaması, faşizme karşı birleşik cephe oluşturması gerekmektedir.

Katlettiğiniz Çocukların Karnelerini İstiyoruz

İzmir: İzmir'de Liseli YDG'nin diğer devrimci örgütleriyle birlikte karne yakma eylemi örgütledi. **Alsancak sevinç pastanesi önünde bir araya gelen liseliler, ÖSYM binasına yürüdü.** "Devletin katlettiği çocuklar, karnelerini alamıyorsa, bizde aldığımız karneleri yakarız" diyen liseliler, ÖSYM kapısı önünde, karnelerini yaktılar. Karneleri yakan liseliler, daha sonra ÖSYM binasına ellerindeki kırmızı boyaları atarak, katledilen çocukları andılar.

İstanbul: İstanbul Lisesi YDG, katlettiğiniz çocukların alamadığı karneleri yakıyoruz, pankartıyla sokağa çıkarak **Kadıköy Boğa**'da Ali İsmail Korkmaz parkına sloganlar eşliğinde yürüyerek, karnelerini yakıp, basın açıklaması gerçekleştirdi.

Karnelerini yakan liseliler, yaptıkları açıklamada; özellikle Nihat Kazanhan zafer işareti yaparak katledilmesi AKP'nin Kürt çocukları konusunda tavrının deşifre olduğuna değindi.

Ankara: "Ankara Liseli YDG", "LÖB" ve "ÖZGÜR LİSE" olarak "**Barikatta Okulda Berkin Player!**" şiarıyla, eylem yaptı. Konur Sokak'ta bir araya gelen liseliler eyleme çağrı niteliğinde, Konur Sokak üst geçidine eylem şiarı ve yeri yazan pankart asıldı. Kitlenin dikkatini çekerek, ajitasyonlarla eylem çağrısı yapıldı. Adalet Bakanlığı, ek bina önüne yaptığımız çağrıda, polis Adalet Bakanlığı önüne gelemeden liselilerin önüne barikat kurdu. Ardından kitle Konur Sokağa geri çekildi. Saldırı anında Liseli YDG'lilerin de bulunduğu 5 kişi gözaltına alındı ve emniyete sevk edildi.

İç Güvenlik Paketiniz Yetmeyecek YENİLECEKSİNİZ!

Faşizm kılıcını bilemediği dönemlerde, halk kitleleri de kendi iradesini o kılıcın önüne kalkan olarak koymuş ve koymaya devam edecektir. Aslında AKP iç güvenliği diye bahsettiği paketin sonunda kendisi de paket içersinde çöpe gidecektir ve kazanan halk kitleleri olacaktır.

Hakim sınıfların, siyasal temsilcisi AKP hükümeti gün geçtikçe baskı zulüm politikalarını, ezilen sömürülen kitlelerin üzerinde artırmaya devam ediyor. Gezi İsyanı'ndan bu yana artan sokak hareketliliğini kısıtlamaya çalışan AKP hükümeti, 6-10 Ekim Kobanê serhıldanından sonra sokak muhalefetine kelepçe vurma çalışması daha da hızlandırdı. Sokağın sesini yükseltmesinden bir o kadar rahatsız olan AKP hükümeti, son dönemde hızlı bir şekilde yasallaştırılmaya çalışılan iç güvenlik yasa paketiyle, kitle hareketini bastırmak ve kendi iktidarını sağlama almayı hedef almaktadır. Onca çocuğun katledildiği ülkemizde, daha nice Berkinlerin katledileceği ortadadır. **Berkin Elvan**'ın katledildiği gün yaklaşmaktadır, kitlelerin **Berkin Elvan**'ı ve T. Kürdistanı'nda katledilen **Ümit Kurt** ve **Nihat Kazanhan**'ın hesabını sormak için alanları mesken tutacağı açıktır. Çocukların bu kadar kolay öldürdüğü bir ülkede ne kadar iç güvenlik paketi olursa olsun halk kitleleri hesap sormak için sokağa çıkacaktır...

Kadınlar sokağa çıktıkça, ataerkinin hapsettiği yaşamı parçaladıkça erk iktidarı da erezyona uğramaktadır. AKP hükümeti bu erozyonu yok eden, bu durumu sağlamlaştıran politika ve söylemlerle kadın cinayetlerinin önünü açmakta adeta ter dökmektedir. **Özgecan Aslan**'ın katledilmesi de, bu politikaların ürünüdür. Kadın cinayetlerinin arttığı bu dönemde hukuksal anlamda hiçbir önlem alınmaması da kadının özgürleşme mücadelesinden nasıl rahatsız olunduğunun göstergesidir. Ve yine mart ayı Kürt halkının isyan, serhıldanlarla kutladığı Newroz'un

yakınlaştığına işaretdir. Kürt halkının devrimci Kawadan aldığı isyan bayrağını yıllarca verdiği mücadeleyle taçlandırdığı bir gündür. Sokakları serhıldanlarla canlandırdığı dönemlerdendir. Kürt halkının sokakları mesken eylediği bu dönemde, iç güvenlik paketiyle birlikte sokaklar Kürt halkına zehir edilmeye çalışılmaktadır.

İçerde Güvenlik Sokakta Cinayet Paketi

AKP hükümeti, kendi güvenliğini sağlamlaştırmak için bir dizi önergelerle iç güvenlik paketi ile sözde kitlelerin güvenliğini sağlamlaştırmaya çalıştığını söylemektedir. Ancak polise bu kadar yetki veren bir yasanın kimin güvenliği için yapıldığı açıktır.

Gezi İsyanı'nı ve Kobanê Serhıldanı gibi kitlelerin sokaklara döküldüğü dönemlerde, polisin yetkileri bu kadar genişletilmediği zaman bile neler yaptığı hep beraber yaşayarak öğrendik. Kolluk, genç yaşta insanları sokakta sopalarla döverek, öldürmüştür. Artık bunu yapmasının önünde zaten bir engel yokken, bir de hukuksal zeminde yaratılmıştır. Yani polis sokakta insan öldürmek için, bahis oynamaya başlayacaktır. Örneğin; artık polisin, silah kullanması yasallaştırıldı. Kitle üzerine istediği şekilde ateş açabilecek. Yine "terör örgütlerini amblemleri bulunan flamaları taşımak, imzalı dövizleri taşımak, slogan ve benzeri şekillerde sesli bir şekilde dile getirmek," denilerek her türlü demokratik eylem, kitle örgütü terörize edilecektir. Hak arayışları, demokratik eylemler hapis cezasıyla karşılık bulacaktır.

Ancak, çelişkilerin yoğunlaştığı dönemlerde, halk kitlelerin isyanları da artacaktır. Ortadoğu'daki isyanlar

da buna örnektir ve sonları hükümetlerin ülkeden kaçmalarıyla bitmiştir. Faşizm kılıcını bilemediği dönemlerde, halk kitleleri de kendi iradesini o kılıcın önüne kalkan olarak koymuş ve koymaya devam edecektir. Aslında AKP iç güvenliği diye bahsettiği paketin sonunda kendisi de paket içerisinde çöpe gidecektir ve kazanan halk kitleleri olacaktır.

Özgecan aslan'ın faili AKP-erkek zihniyeti

AKP'nin hükümete geldiği günden bu güne geçen süreçte, kadınları her dönemde yok saymıştır. Kadınları belirli bir kalıba sokmaya çalışan, iffetli olması, namuslu olmasından, kaç çocuk yapmasına kadar karışan hükümet bugün Özgecan'ın katledilmesinden birebir sorumludur. Daha aylar önce Tayyip Erdoğan "kadın erkek eşit değildir" diyerek, meseleye nasıl baktığını göstermiştir.

AKP hükümetinin yaratmaya çalıştığı toplum yapısında kadının rolü, erkeğin iktidarı altında, onun kölesi olarak yaşama devam etmesidir. Buna karşı çıkan, isyan eden kadın onların yaratmaya çalıştığı toplumda yeri yoktur, iffetsizdir. Bu ataerkil düşüncenin meşrulaştırıldığı bir toplumda kadın cinayetlerinin bu denli artmasına da çok da şaşırılmak gerekir. AKP hükümeti de bu zihniyetin savunucusudur ve bugün kadın katillerini idam edilmesi, tecavüzcülerin hadım edilmesi bu sorunun çözülmesi demek değildir. Var olan sorun AKP hükümetinin de savunduğu ataerkil sistemdir. Bu sene içerisinde 300 kadının öldürülmesi sonrasında hiçbir önlem almaması da, bu meselenin ne kadar önemsendiğini de göstergesidir. Özgecan ve diğer bütün kadınlarının tecavüz edilmesinde, şiddet uygulanmasında AKP hükümeti de doğrudan sorumludur.

Berkin'in düşleri sınavlara sığmaz!

11 Mart 2014 günü ülkemizde katledilen çocuklara bir yenisi daha eklendi. Berkin Elvan, ekmeğe almaya gittiği sırada, polis attığı gaz fişesinin başına isabet etmesiyle katledildi. Katledildikten sonraki süreçte, bu katliamın

hesabını sormak isteyen halk kitleleri sokağa döküldü. Ülkenin hemen her yerinde sokak isyanları yükselmiş, hükümetin bu katliamcı yüzü teşhir olmuştur. Yine peş gelen süreçlerde sözde barış süreci tartışmaları yaşanırken, Türkiye Kürdistan'ında iki çocuk katledildi. TC sokakta çocukları bu kadar rahat bir şekilde öldürmüş, hatta kendi kitlesine ölen çocukların annesini yuhalatmıştır. AKP hükümeti bu derece aymazca davranmaya devam etmektedir.

Yeni Demokrat Gençlik'inde, kampanya çalışması şeklinde gündemine aldığı 11 Mart sürecinde sokakları ve liseleri Berkinleştirmeliyiz. İç güvenlik paketi de sokak isyanların patlak vereceği süreçte tartışılması tesadüfi değildir. Sokak muhalefetinden bu derece korkan AKP hükümetinin, korkusunu kabusa çevirmek Berkin'in, Ümit'in ve Nihat'ın hesabını sormak için 11 Mart'a bulunduğumuz her alanı, serhıldanlarla yükseltmek devrimciliğin zorunluluğudur.

"Newroz Kobanê ra Serfiraziye"

Son dönemde Dünya devrim tarihinin en büyük, direnişlerinden bir tanesi de Kobanê'de gerçekleşti. IŞİD'e karşı bir gün bile dayanamayan koca ülkelere nazaran, PYD öncülüğünde devrimci güçler muazzam bir irade ortaya koyarak, IŞİD'i yenilgiye uğrattı. AKP hükümetinin açık bir şekilde desteğini oraya sunan, IŞİD'le birlikte Ortadoğu da söz hakkı sahibi olacağını zanneden hükümet, sürekli Kobanê düşecek mesajları vererek kitlelere psikolojik savaş açtı. Ancak savaşı, kimin kazandığı ortadadır. Ortadoğu politikasında baş aşağı gelen ve bütün dünyaya teşhir olan AKP hükümeti, tarihi bir yenilgi daha almıştır.

Ortadoğu da bir güç haline gelen Kürt hareketi, AKP hükümetini her taraftan sıkıştırmaya başlamıştır. Tam da bu zaferlerin ortasında bir Newroz süreci yaşanacaktır. Tarihi anlamda bir zulme karşı isyana denk düşen Newroz, son dönemin en büyük direnişiyle iç içe geçmiştir. Bu süreçte Kobanê zaferini, Newroz kutlamalarıyla taçlandırarak olan Kürt halkının hiçbir kazanımını kaldıramayan AKP, saldırıların daha da artıracığı iç güvenlik paketiyle net bir şekilde açıklamıştır.

Yeni Demokrat Gençlik hareketini yaratmaya çalıştığımız bu dönemlerde de, Kürt halkına yapılacak olan saldırıların tam karşısında, Kürt halkının yanında olmak, Newroz sürecinin Kürt gençliğiyle birlikte, Kürt gençliğine nüfus ederek süreci beraber örgütlemek en temel yönelimlerimizden bir tanesidir. Faşizmin bu denli yükseldiği süreçte kampanya çalışmalarımızı daha fazla sahiplenip, var olduğumuz alanlarda çalışmalara her zamankinden daha fazla ağırlık vererek, halk gençliğini faşizme karşı YDG saflarında örgütlemeliyiz.

“Vurulanlar, vuranları asla unutmazlar!”, Ali İsmail’in katillerini unutmadık!

Eskişehir’de Gezi İsyanı’nda cüreti kuşanıp, sokağa çıkan 19 yaşında Antakyalı bir gençti Ali İsmail... Düşlerinde özgür dünya, dilinde özgür dünyanın sloganlarıyla sokağa çıkan milyonlardan sadece biriydi o. O türküleri ve sloganları susturmaya çalışanlar tarafından vurulmuştu bir ara sokakta.

2 Haziran 2013’te Gezi İsyanı’nda sokağa inen Eskişehir halkı ile birlikte olan Ali İsmail, Erdoğan’ın destan yazan polisi ve destana “kahraman” olan sivil faşistler tarafından linç edilip 38 gün komada kalarak 10 Temmuz 2013’te yaşamını yitirdi. Toprağa düşüp, umudu yeşertecek olanlar kervanına katılmıştı. Ali İsmail Korkmaz ana davasının sanıkları, 20 Kasım’da Eskişehir’deki ilk duruşmada yargılanmaya başlanacaktı. Fakat davanın görüleceği şehir değişti. Valilik ve Cumhuriyet Başsavcılığı davanın Eskişehir’de görülmesinin “*güvenlik açısından tehlikeli*” olduğu yönünde görüş bildirince ana dava Kayseri’ye alındı. Tanıkların Eskişehir ve Ankara’da, Korkmaz ailesinin ise Hatay’da ifade vermesi kararlaştırıldı. Böylece dava dört şehre bölünmüş oldu. İşin ilginç yanı şu ki; Eskişehir, bu tür davalarda özellikle tercih edilen bir şehirdi.

Uğur Kaymaz, Bahtiyar Aydın, Çoban Vezir Tekçe, Şerzan Kurt davaları gibi birçok “*gerilimli*” davanın Eskişehir’de görülmesi uygun bulunmuştu. Davanın dörde bölünmesinin ardından 6 Ocak 2014’te Eskişehir’deki, tanıkların dinlenilmesine karar verildi. Sanıkların yüzüne karşı iddianame okunmadan, tanıkların ifadelerinin alınmasına geçilmek istenmesi, Korkmaz ailesi ve avukatlarınca tepkiyle karşılandı. Avukat, Ömer Kavili bu durumun “*Hukuk İhlali*” tehlikesini oluşturacağını öne sürerek duruşmanın, ifade alma işlemine geçilmeden ertelenmesini istedi. Bunun üzerine tanıkların dinleneceği duruşma, 28 Şubat 2014’e ertelendi. Tanıklar, 28 Şubat’ta Eskişehir’de ve 13 Mayıs’ta Kayseri’de görülen duruşmalarda dinlendi. 21 Ocak Kayseri’de devam eden duruşmada, Ali İsmail’in katillerinin sözde “*cezaları*” konusunda bir karara varıldı. “*Kasten insan öldürme*” iddiasını kabul etmeyen mahkeme heyeti kararını açıkladı. Sanık polis Yalçın Akbulut; 12 yıl iyi halden 1/6 indirimle 10 yıl hapis cezası ve tutuklama kararı verildi. Sanık Mevlüt Saldoğana ise 13 yıl hapis verildi. İyi halden indirimle 10 yıl 10 ay hapis tutukluluğun devamına karar verildi. Tutuklu yargılanan polis memuru Mevlüt Saldoğan’a “ölüme sebebiyet vermek” suçundan 13 yıl hapis cezası, “*geleceğini etkilemeden*” 10 yıl 10 ay hapse indirildi. Diğer polis memuru Yalçın

Akbulut’a ise önce 12 yıl hapis cezası verilirken ceza 10 yıla indirildi. Üç firıncı Muhammed Vatansver, Ramazan ve İsmail Koyuncu 6 ve 8’er yıl hapis cezası aldı. Diğer firıncı Ebubekir Harlar’ın ise tahliyesine karar verildi. Polisler Şaban Gökpinar ve Hüseyin Engin’in ise beraatine karar verildi! 10 yıl 10 ay hapis cezası verilen polis memuru Mevlüt Saldoğan 4 yıl 2 ay hapis cezası yattıktan sonra denetimli serbestlik kapsamında tahliye olacak.

Sokakta yine katil sürüleri(!)

Karara tepki gösterenler, sokağa çıkanlar karşılarında tekrardan Ali İsmail’in katillerini gördüler. İzmir’de mahkemenin verdiği karara tepki göstermek için Alsancak’ta bir araya gelen ve sayısı binleri bulan İzmir halkına, polis tarafından barikatlar kuruldu.

Yürüyüş güzergahının hiçbir şekilde hiçbir koşulda ve her zaman serbest olduğu bilinmesine rağmen; demokratik tepkiye, anti-demokratik faşizan bir şekilde cevap verdiğini faşist T.C devleti bir kez daha göstermiştir. Halk bu saldırılar, barikatlar ve katillere verilen cezalar ile bir kez daha halk düşmanlarından, hesap sorma yerinin sokaklar olduğunu farkına varmış oldu. Neyse ki her zaman sahibi olacağımız sokaklara indiğimizde durmak değil Ali İsmail’in ve daha yüzlerce insanın hesabını sormak için bir adım ileri atmak gerekliliği apaçık ortada. Düşman barikatını yıkmak ve halkın barikatını kurmak için cüreti kuşanmanın gerekliliği bir kez daha ortada. Zaten iç güvenlik paketi ile birlikte gelecek olan “*güvenli*” yasalar ile yeni Ali İsmail’ler, Berkin’ler, Nihatlar, Ümitler yaratılmak isteniyor. Faşist saldırılara geçit vermeyelim, örgütlü mücadelemizi yükseltelim!

İzmir’den bir YDG’li

Eşitsiz Sınavın Kod Adı: YGS

Üniversiteye giriş sınav sayısı 12'ye çıkacak her ay bir sınav yapılacak. Bizler, hayattan kopmayı geçelim, kendilerimizden bile haberimiz olmayacak. Çalışma temposunu ve niteliği arttıracak olacağı kastedilen yeni düzende, öğrenciler makineleştirilecektir.

1 5 Mart'ta öğrencilerin geleceğini 160 dakikada belirleyecek olan üniversite sınavının ilk aşaması yapılacak. Eğitim sisteminin, sözde gelecek vaat ettiği bu sınav öğrencileri, geleceksizliğe daha çok itiyor. Çünkü yapılan bu sınavda görüyoruz ki dershaneye gidemeyen, özel okullara gidemeyen emekçi-işçi çocukları bu sınava bir adım geride başlayarak girecekler. Çünkü kendi devlet okullarında verilen eğitim, bilimsellikten uzak ve ana dilde eğitim değildir.

Eşitlikten uzak olan bu eğitim sistemi, öğrencileri ezberci eğitime itmekte ve sadece dersle uğraşan

dünyadan sistemden kısacası hayattan kopuk öğrenci yetiştirmektedir. Bu şekilde öğrencilerin sistemin farkına varmayıp, onların iki yüzlü politikasını, hırsız, katil olduklarını görmeyeceklerini düşünüyorlar. Ama bizler biliyoruz ki, sistemin bu politikalarına karşın biz öğrenciler, bize dayattıkları ezberci eğitimin farkındayız. Bu sisteme karşı örgütlenip yaptıkları politikaları teşhir edip baş kaldırmaya devam edeceğiz. Liseliler olarak sınavın yapılacağı; 15 Mart'ta alanlarda olacağız. Eşit, parasız, bilimsel, ana dilde eğitim için alanlarda isyanımızı yayacağız.

Sürekli değişen sınav sistemi yeniden değişiyor. Öğrencileri monoton bir hayata iten bu eğitim sistemi, üstüne birde sürekli değişerek öğrencileri gelecek kaygısına düşürmekte ve psikolojik olarak da kötü etkilemektedir. Öğrenciler, birine alışmadan başka bir sınav sistemi gelmektedir. Son günlerde, YGS'nin sisteminin değişeceği gündem de. Hazırlık aşamasında olan bu sınav sistemi ise, 2014 yılında getirdikleri Temel Eğitimden Ortaöğretime Geçiş sisteminin (TEOG) üniversite sınavlarına da uyarlanması. Yani bu eğitim sistemiyle binlerce orta okuldan, liseye geçen öğrenciyi mağdur eden eğitim sistemi şimdi de üniversiteye geçen öğrencileri mağdur edecektir.

Geçen sayılarımızda, TEOG sistemini anlatırken,

binlerce öğrencinin evlerinden kilometrelerce uzağındaki okullara atıldığını ve bu yüzden öğrencilerin bir bölümünün, yani işçi-emekçi çocuklarının okulları bırakmak zorunda kaldıklarını ve bu yüzden çocuk işçiliğinin ve “çocuk gelinlerin” sayısının arttığına değinmiştik. Aynı şekilde istemedikleri halde imam hatiplere yerleşen öğrencilerden bahsetmiştik.

TEOG sisteminin, üniversiteye uyarlanmasını ise Bakan Nabi Avcı şu şekilde açıklamaktadır; “Yeni sınavlar icat edilmeyecek. Daha okul merkezli; öğrencinin sanat, kültür, spor başarılarını da hesaba katan düzenleme hedefleniyor.” Bu açıklamaya bizlerde şu soruları soruyoruz. Hangi spor, sanat, kültür başarılarından bahsediyorsunuz? Gittiğimiz okulların hangisinde bahsedilen bu sosyal etkinlikler var? Bu başarı puanını, olmayan şeyler üzerinden nasıl vereceksiniz? Çok az okulda bulunan; kütüphane ve spor salonlarını, TEOG sistemiyle kapatıp imam hatipler için sınıf yapmadınız mı? Yani sistem yine alt yapısını oluşturamadıkları bir sınav sistemiyle karşımıza çıkmaktadır.

Yeni sınav sistemi; her ay sınav!

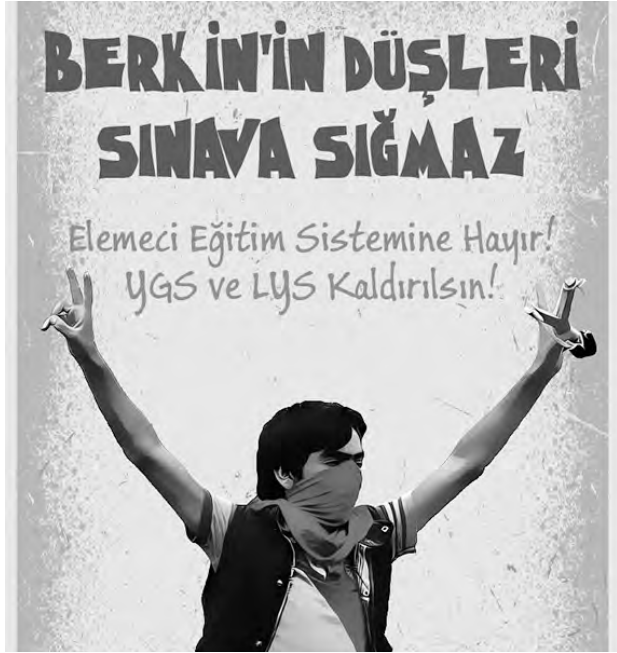
Üniversiteye giriş sınav sayısı 12’ye çıkacak her ay bir sınav yapılacak. Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı’nın açıklamasına göre; her ay yapılacak sınavlardan hangisinde en yüksek not alınır, onun geçerli olacağı. Bu şekilde her ay sınav yaparak öğrencileri daha çok strese sokacaklar. Her ay sınava giren öğrenci, her seferinde daha çok çalışıp daha yüksek puanı almayı hedefleyecektir. Öğrenciler, hayattan kopmayı geçip, kendilerinden bile haberleri olmayacaktır. Aynı şekilde psikolojik olarak düşündüğümüzde, öğrencilerin psikolojilerinin yıpranacağı göz önünde. Çünkü gece gündüz demeden bir yarışma içerisine olacağız.

Tüm bunlar olacakken üstüne birde üniversiteler a,b,c diye üç gruba ayrılacak.

A grubu üniversiteler; merkezi sınav ortalamalarının yanı sıra öğrencilerin sosyal, kültürel, sportif becerilerine de bakacak. Tercih ederlerse kendi sınavlarını yapacaklar.

Yani bu grupta özel okula ve dershanelere giden öğrenciler alınacak. Kısacası sınıfsal bariyerler yine karşımızda olacak.

B grubu üniversiteler; merkezi sınav ortalamalarını baz alarak, seçecekleri öğrencilere isterlerse

mülakat yapacaklar.

Yani bu gruba da A grubundaki öğrenciler dahil olacaktır. Çünkü eğitim sistemindeki yetersizlikten kaynaklı öğrenciler özel ders almakta. Bu özel dersleri emekçi çocukları alamadıkları için bu grup da onlara kapısını kapatmıştır.

C grubu üniversiteler ise; doğrudan lise genel not ortalamasına göre öğrenci alacak. Yani bu öğrencilerin bir kısmını emekçi çocukları oluşturabilecek.

Üniversiteler bu şekilde sınıflaşarak, öğrencileri parasına göre alacaktır.

16 Haziran 2013 tarihinde Okmeydanı’nda ekmek almaya giderken, katil polislin attığı gaz fişegiyle vurulan Berkin Elvan, 269 günlük direnişin ardından 11 Mart tarihinde şehit düştü.

Berkin Elvan’ın şehit düşmesinin ardından tam bir yıl geçti. Bu bir yıl içerisinde Türkiye Kürdistanı’nda katledilen çocukların ve Berkin Elvan’ın katillerinin ellerini, kollarını sallayarak gezdiği, hiç birinin yargılanmadığı, aksine çocukların katledilmesini protesto eden insanlar yargılandı, tutuklandı.

Bizler liseliler olarak Berkin Elvan’ın; sıra arkadaşımızın, yoldaşımızın şehit düştüğü gün sokaklarda olacağız. Katledilen bütün çocukların, hesabını sorana kadar susmayacağız. Katletmeye devamda etseniz, tutuklansanız da biz alanlarda olacağız.

Rant Adına Söylenen; DERSHANE YALANI

AKP hükümeti ve en büyük destekçisi, Gülen Cemaati'nin 2013'ten beri süregelen kavgalarının nedenlerinden bir tanesi, dersanelerin kapatılıp özel okullara dönüştürülmesi.

18 Nisan 2014 tarihinde MEB'in yayınladığı genelge ile dersanelere 1 Eylül 2015 tarihine kadar süre tanındı. Bu süre zarfında dersaneler, ilgili makamlara başvuracak ve özel okul olabilmek için bazı testlerden geçirilecekti. Şuana kadar, yaklaşık olarak bin dersane bu programa başvurdu, ancak tahmini olarak toplamda iki bin dersane, özel okullara dönüşümünü gerçekleştirecek. Ülkemizdeki, özel okul sayısı hızla artarken, hükümet aynı zamanda özel okullara teşvik adıyla öğrencilere para yardımı yapıyor. **2014-2015 öğretim yılında, özel okullara başvuran öğrencilere 2500 ile 3500 lira arasında değişen teşvik ücreti verildi.** Ancak bu paralar, doğrudan özel okullara aktarıldı. Yani hükümet parasını öğrencilere, aktarıyoruz adı altında özel okullara verdi. Bu paradan, yaklaşık 4 bin okul yararlandı.

Bizden yüklü miktarda vergi alan devlet, vergilerin alınmasının nedenini şimdilik borçların kapatılması olarak söylüyor. Ancak görüyoruz ki, bu paralar, bir şekilde ranta dönüştürülüyor. Özel okullar, teşvikli öğrenciyi aldıklarında bir şey kaybetmiyor. Devletten, çıkan para dolaylı olarak halkın cebinden çıkıyor. Çocuğunu özel okula gönderen aile, kendilerinin kâr yaptığını düşünse de o para kendi cebinden çıkıyor.

Dersanelerin kapatılmasını eşitlik olarak bize sunan

hükümet; dersanelerin, gençliği sömürdüğünü söylüyor. Ancak görüyoruz ki, onların derdi gençliği kurtarmak değil, kendi ceplerine farklı yollardan para aktarmak. Gençliğe sunulan devlet okullarındaki eğitim vasat düzeyde. Teşvik parası ile halka yönelen hükümet, halkın cebindeki parayı kullanarak her zaman olduğu gibi kendi cebine para aktarmayı hedefliyor. Dersanelerin kapatılması ile birlikte sınav yarışları, özel okul-devlet okulu biçiminde devam edecek. Kendi açıklamaları ile, özel okullarda üniversiteye yönelik eğitim verilecek olduğunu söylemeleri ile bu yarışın farkına varıyoruz. Özel okullarda, daha kaliteli eğitim alan öğrenciler, devlet okullarının önüne geçecek. Aynı zamanda, dersanelerin kapatılması ile birlikte özel derslerin ücreti artacak. Özel ders de alamayacak olan öğrenciler, yozlaştırılan toplum içinde yok olup gidecek.

AKP ve Gülen cemaatin kavgasının nedeni, dersaneler gibi görünse de dersaneler aslında bahanedir. Olayların patlamasına neden olan kıvılcım, rantları yüzünden birbirleriyle kavga eden bu iki grubun, iktidar savaşı halka yansımaktadır. **Cemaat'in ve AKP'nin sürekli olarak, öğrenciler üzerinden politika üretmesinin nedeni iktidar savaşını gizlenmesidir.** Kavgalarının başladığı andan beridir, birbirlerinin yaptıklarını ortaya döktüler. Beraber çaldılar, beraber yediler ancak suçlamalar sanki tek bir taraf bunu yapmış gibi gösteriyor. Bu doğru değildir, 2002'den 2013 sonuna kadar bu ülkeyi beraber yönettiler. Cemaat ve AKP birbirleriyle kavga etmelerine rağmen devrimciler üzerindeki kara propagandayı elden bırakmamaktadırlar. Bu, krizden bir halk ayaklanması ortaya çıkacağını biliyorlar ve buna karşı önlemler alıyorlar. Ancak halkı susturmaya çalıştıkça kendileri de güç kaybediyor ve güç kaybının bedellerini ağır ödeyecekler.

Yeni yasa tasarıları ile gençliği hakimiyeti altına almayı çalışan hükümet, aba altından sopa göstererek devrimci-demokrat öğrencilerin gözünü korkutmaya çalışıyor. Ülkenin kaderinin öğrencilerin elinde olduğunun farkına varan, hükümetin bu girişimleri boşunadır. Öğrencileri asan, kurşunlayan ve işkencehanelerde katleden Nihat Erim'in sonunu unutmamalarında fayda olacaktır. Onlar, faşist saldırıları, arttırdıkça gençlik daha da radikalleşecektir. Bu radikalleşmeye karşı olarak, ülke içindeki ırkçı ve dinci olan aşırı sağ eğilimli, grupların arttırılmasının kimseye faydası yoktur. **Anti bilimsel ve daha fazla ticarileştirilen eğitim sistemine karşı, bizlerin, liselerde devletin politikalarını teşhir etmeli ve liselerde paralı eğitime karşı mücadeleyi yükseltmeliyiz.**

İzmir'den bir Liseli YDG'li

“Yeni Türkiye” değil “Yeni Osmanlı”

Bir zamanların (günümüzde de öyle) azılı katili, Başbakanı ve şimdinin Cumhurbaşkanı olan, Recep Tayyip Erdoğan'ın Bilkent Yerleşkesi'ndeki Yıldırım Beyazıt Üniversitesi'nin Esenboğa Kampüsü ve Sağlık Temel Bilimleri Binası'nın açılışına katılmıştı.

Katıldığı açılışta Recep Tayyip Erdoğan, “*Acaba bu isim böyle mi olsa, yoksa bu isimi mahalleye mi koysak... Sonra benim aklıma tarihimize gitmek, dönmek geldi. Herhalde buna “külliye” daha güzel olur dedim. Bu yeni dönemde bir ilk olur, dolayısıyla Esenboğa Kampüsü yerine Esenboğa Külliyesi Açılış Töreni çok daha isabetli olur düşünüyorum*” dedi. Külliyeler, hem bir ibadethane olarak cami, hem bir eğitim kurumu olarak medrese, hem bir alışveriş merkezi olarak çarşı, hem de sosyal kurumlar olarak hastane, Osmanlı döneminde kullanılan alanlardı. Somut olarak görüyoruz ki T.C. Devleti ve temsilcilerinin “Yeni Türkiye” olarak anlattıkları politikaları aslında “Yeni Osmanlı Devleti” imiş.

“Yüzünün Tükürüğ Gurumaya Tayyip”

Osmanlı'dan bugüne aslında değişen çok bir şey olmamıştır. Bunun somut anlamdaki karşılığı kendini yeni yeni gün yüzüne çıkartmıştır. Osmanlı da olduğu gibi günümüz TC devletinde de Aleviler, Ermeniler, kadınlar, eşcinseller, Kürtler katledilmiş, Osmanlıca dersleri ve söylemleriyle kendini göstermiştir. Osmanlı da yaşanan ve günümüze uyarladığımız örneklerle yazıma devam edelim. Saltanat dönemi Aleviler açısından kan ve gözyaşı dönemidir. Yavuz Sultan Selim, Mısır'ı ele geçirdikten sonra, İslam Halifeliği ünvanını da alarak Hicazda bulunan “Kutsal Emanetleri” İstanbul'a getirmiştir. **Artık din olgusu, Osmanlı'da çok güçlü bir üst yapı kurumu niteliğine bürünmüş.** İktidarı tehdit eden bütün unsurlar “*Din Adamlarının*” yardımıyla dinden sapma ve zararlı olduğu ileri sürülerek baskı altına alınmıştır. Bu tarihten sonra, halkın her türlü talebi bu anlayışla bastırılmış, katliamlar ve vahşetler meşrulaştırılmaya çalışılmıştır. Günümüz TC Devletinde de Aleviler; **Sivas'ta**, Çorum'da, **Maras'ta**, Kürtler; **Roboski'de**, Cizre'de, **6-10 Ekim Kobanê** serhıldanında, kadınlar; **evlerinde**, sokaklarda, **işyerlerinde**, Ermeniler; **Hrant Dink** gibi

sokak ortasında katledilmişlerdir. Sadece katliamlar değil, son süreçte gündemde bir de liselerde seçmeli, İmam Hatip Liselerinde ise zorunlu Osmanlıca dersi mevcuttur. Buda yetmezmiş gibi 1000'den fazla odası, altın kaplama bardakları vs. olan halkın cebinden çalarak, katlettikleri çocukların kanlarıyla boyayarak bir “AK”saray yaptırmışlardır.

En somut haliyle T.C. Devletinin Osmanlı'ya doğru yol aldığı, aslında Osmanlı'nın devamcısı olarak nitelendirebileceğimiz, bir yapıya sahip olduğu aşıkardır. Bizler gençlik olarak TC Devleti'nin yapmak istediği katliamlara, gençlik üzerindeki baskılarına boyun eğmeyelim, yaratmak istedikleri “Yeni Osmanlı” anlayışına karşı, cüreti kuşanıp, mücadeleyi büyütelim. Bu arada söylemeden geçemeyeceğim. Annem Tayyip Erdoğan'ın Osmanlıcaya dair söylediği sözleri duyduğunda “*Yüzünün Tükürüğ Gurumaya Tayyip*” diyordu. Bu da bize halkın, devletten ve uygulamak istediği politikalarından bıktığını ve isyan etmek için hazır kıta beklediğinin göstergesidir.

Ankara'dan Bir YDG'li

Devlet har(A)ç'ı tutturamadı!

Korkuyorlar; çünkü bir yandan ticari eğitim saldırıları, bir yandan öğrencilerin mahkûm edildiği geleceksizlik, gençliğin öfkesini her geçen gün daha da biriktiriyor.

Devlet, üniversitelerde, parasız eğitim isteyen, demokrasi isteyen, bilimsel eğitim almak isteyen, YÖK'e karşı olan, anadilde eğitim isteyen; üniversite gençliğine, gerek yasalarıyla gerek keyfi uygulamalarıyla sistematik olarak baskı ve yıldırma politikalarını sergiliyor. Son dönemlerde yaşanan üniversitedeki faşist saldırılar da bunun en somut örneklerinden olmuştur. Özellikle eş zamanlı yaşanan üniversitelerdeki saldırılar, belirli politikalar çerçevesinde gerçekleşiyor. Bu saldırılar gelişen sürece bağlı saldırılardır. Üniversite gençliğinde, hak arama bilinci gelişiminin yükseldiği bir süreçte, sistematik olarak saldırılıyor.

İzmir, Adana, **Ankara**, Antalya, **İstanbul** ve daha birçok şehirde üniversitelerde yapılan eylemlerin, sürekliliğini artırmasının büyük etkisi vardır. Özellikle Gezi İsyanı'ndan sonra yükselen eylemselliklerle beraber son süreçte DAİŞ' in Kobanê'deki saldırılarına karşı Kobanê' de yükselen direnişin destekçisi oldu üniversite gençliği. İşte tam da bu sırada gösterdi kendini faşist, ırkçı saldırılar...

Devlet bu saldırılarını YÖK yasası içerisinde bir şekilde yerleştirip de yapabiliyor. YÖK 17

Mart'ta 2010' da "Bölücü Faaliyetlere Yönelik Eylem Planı" başlığıyla **Kürt ve devrimci, demokrat öğrencileri fişleyen ve potansiyel suçlu ilan eden bir genelge yayınlamıştı** hatırlarsanız; ardından Muğla'da **Şerzan Kurt** isimli arkadaşımız katledilmiş, 3 aylık süre için de ise **535 öğrenci gözaltına alınmış, 107'si tutuklanmış. 50 öğrenci linçten dönmüş**, çok sayıda öğrenci de okulu bırakarak ailelerinin yanına dönmek zorunda kalmıştı. Polis ve sivil faşistler tarafından tırmandırılan, saldırıların yoğunlaştığı üniversiteler arasında **Muğla Üniversitesi**, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, **Denizli Pamukkale Üniversitesi**, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, **Tokat Gazi Osmanpaşa Üniversitesi**, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, **Giresun Üniversitesi**, Uşak Üniversitesi, **Kütahya Dumlupınar Üniversitesi**, Marmara Üniversitesi, **Sakarya Üniversitesi** ve Maraş Sütçü İmam Üniversitesi vardı. Bir yandan sivil güçler eliyle saldırılar sürerken, diğer yandan ise birçok ilde öğrenciler gözaltına alınarak tutuklandı.

Son beş senedir artarak devam eden saldırılar karşısında artan bir direniş ve mücadele görülüyor. Öyle ki **Bologna süreci eksenli saldırılarla sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda dönüşü-**

müne hız verilirken ticari eğitim saldırıları da yoğunlaşıyor. Gençliğin bu saldırılar karşısında biriken ve eylemli tepkilere dönüşen, öfkesi sönmümlendirilmeye çalışılıyor. Korkuyorlar; çünkü bir yandan ticari eğitim saldırıları, bir yandan öğrencilerin mahkûm edildiği geleceksizlik, gençliğin öfkesini her geçen gün daha da biriktiriyor.

Katlamalı harçlar meselesinde de egemenlerin getirip getirmeme konusundaki tartışmaları ya da getirsek de nasıl atlatırız bu süreyi en az bilançoyla düşünceleri, gerçekten gençliğin öfkesinden korktuklarını gösteriyor. Bakanlar Kurulunun Yükseköğretim Kanununda yaptığı değişikliklerle üniversitelerde katlamalı harç sistemine geçilmişti. Torba yasayla birlikte kabul edilen uygulamaya göre her öğrencinin ödediği harç miktarı ve ders kredisi oranı farklı olduğundan, miktar değiştikçe kredi başına ödenecek katkı payı/öğrenim ücreti de değişecekti. Öğrenim ücretlerine göre öğrencinin, herhangi bir derse üçüncü kez kayıt yaptırması durumunda ek ücret ödemesi gerekecek. Ücretler hesaplanırken **Avrupa Kredi Toplama ve Transfer Sistemi (AKTS)** başına 35 TL alınacak. Öğrenciler, üçüncü kez aldıkları derse geçemez ve aynı derse tekrar almak zorunda kalırsa kredi başına en az yüzde 50 daha fazla ücret ödeyecek. Katlamalı harç mevzusu kısaca böyleydi.

Yine bir sessizlikle getirdikleri AKTS sistemi de, hiçbir şekilde öğrencilerin anlamadığı şekilde uygulanmaya başlanmıştı. Katlamalı harç meselesinde, AKTS başına para alınması, tam anlamıyla

bu uygulamanın ticari eğitime kanalize edilme durumu olduğunu gösteriyor.

Eğer öğrencilerin, okulu zamanında bitirmesi teşvik edilmek isteniyorsa program süresini aşmayan öğrenciden harç alınması gerekirken devlet ne kadar koparsak o kadar kârdır hesaplaması yapıyor. Mesela öğrenciler dört senelik bir programda bazı dersleri 3. kez alabilir. Örneğin; birinci sınıftan veremediği derse alttan alan öğrenciler üçüncü veya dördüncü sınıfta aynı derse tekrar alacaktır. Şimdi bu öğrenci programını normal sürede bitirmesine rağmen ekstra para verecek demektir. Sonuçta bu öğrencinin 4 yıl okuma hakkı var. İsteddiği derse istediği zaman geçebilir. Uygulamanın, ikinci öğretim öğrencilerini de zor duruma sokacak. İkinci öğretim öğrencisi zaten harç ödüyor. Harçla beraber ödenecek ücret milyarları bulacak. Öğrenciler, ders mi çalışsın para mı bulsun. Sonuçta iki yıldır örgün eğitim öğrencileri harç ödemiyor ve üniversitelerde batmadı.

Manidar bir şekilde, kayıt dönemi başlarken böyle bir konunun gündeme gelmesi, üniversite gençliğinin tepkisine sebep oldu. Yapılan eylemler, protestolar devletin üniversite gençliği karşısındaki yılgınlığıyla son buldu. Katlamalı harç kaldırıldı. Üniversite gençliği katlamalı harca karşı katlamalı direniş dedi. Ve sonuç olarak, “*Bu daha başlangıç mücadeleye devam*” sloganının bilinciyle mücadele eden üniversite gençliği, her türlü gericilik, baskı, yıldırma politikalarına karşı örgütlenerek, direnerek karşılık verecektir.

Bir “Derya” dır Bizim Türkümüz...

Şimdi yine aynı zirvelerden, onunla birlikte aynı yerden baktığımız gökyüzüne yine yüzümü çevirerek bakıyorum. Yine parmak kuşlara sesleniyorum. Ancak bu kez Sevda yoldaş yanımda yok, ancak bu kez de sevdasız değiliz. Sevdamız her yanımızda yanı başımızda...

Bir köy evinde tanıştım, Sevda (Derya Aras) yoldaşla. İlk randevusuna neden gelmediğini sordu, onu getiren yoldaş. Gelmemesinde ciddi bir nedenin olmadığını, dürüst ve samimi bir şekilde anlattı. Yoldaşın dürüst ve samimi bir şekilde içtenlikle kendi hatasını kabullenir bir yanıt vermesi, bende oldukça olumlu bir izlenim bıraktı. Bu ilk olumlu izlenim, aynı zamanda, yoldaşın kişiliğine ait önemli bir özelliği gösteriyordu. Yaşanan olumsuzluğun, niteliği ne olursa olsun, dürüst tutumdan vazgeçmemek, onurlu bir insanda olması gereken önemli bir özelliktir.

Yoldaşla yol boyunca randevuların, devrimci mücadelemizdeki yeri ve önemi konusunda konuşma ihtiyacı duydum. Gelinmeyen her randevunun nasıl bir zaman ve enerji kaybına yol açtığını, randevuları düzenleme görevi yapan yoldaşların, moral dünyalarında nasıl olumsuz bir etki yarattığını, anlatmaya çalıştım, çıt yok. Olumsuz diyebileceğim hiçbir tepki almadım. Sessiz ve suskun, biraz mahcup, biraz bir şey diyememenin ezikliği içinde dinledi beni. Yol boyunca, durumu anlatmaya ve anlamaya çalıştım. Gerilla mücadelemizin geldiği aşama ve yaşadığımız sorunlar hakkında kısa ve özlü bir şekilde bilgilendirmeye çalıştım onu. Durumu anlamaya çalışan ve öğrenmek isteyen bir tutumla dinledi. Geçtiğimiz yerleri dalgın ama ilgiyle izleyip, tanımaya çalışıyordu. Gerillaya ilk katılımın heyecanı ve bilinmezliği içinde yol boyunca suskun kaldı.

Uzun ve zorlu bir yolculuk sonucunda gerillalara kavuşmuştuk. Onlarla karşılaştığımız ilk anla birlikte, Sevda yoldaşla diyalogumuz doğallığı içinde son buldu. Gerillalarla sıcak, içten ve heyecanlı bir kucaklaşma ve selamlaşma içinde doğallığıyla artık Sevda yoldaşla yan yana birlikte olamadık. Onu şehir faaliyetinden dolayı tanıyan yoldaşlarla çoktan sohbe başlamıştı bile. Bölge siyasi komiseri olan Eylem yoldaşa, yeni katılan yoldaşın durumunu anlattım. Eylem

yoldaş, her zamanki gibi sabırla ve dikkatle beni dinledi. Her şeye rağmen kadın yoldaşın gerillaya katılımı onda bir sevinç ve heyecan yaratmıştı. Yüzündeki tebessümden Eylem yoldaşın sevinci belli oluyordu. Eylem yoldaş, istisnasız gerillaya ilk katılan her yoldaşla uzun uzun sohbet ediyordu. Zamanına acımadan, çevresinde olup bitenlere fazla takılmadan yeni katılan yoldaşlarla derin bir sohbe- te dalıyordu. Sohbet içinde yeni katılan yoldaşlara gerilla savaşı-yaşamı-ortamı-kuralları hakkında kısa ancak özlü bilgiler veriyordu. Gerilla savaşı-yaşamı hakkında ilk bilgiler ilk izlenimler her zaman olduğu gibi ilk Eylem yoldaştan alınır. Sevda yoldaş da Eylem yoldaşla tanış- ma ve konuşma şansını yaşadı.

Sevda yoldaşın kendi dışındaki gelişmelere, olaylara, sorunlara, kişilere mükemmeliyetçi bir bakışı vardı. Bu bakış açısına yön veren metafizik düşünceydi. Ona göre ya her şey çok iyi olur, ya da çok kötü. “Ya hep ya hiç”, “Devrimci dediğin her zaman doğru olur, yanlış yapmaz”, yanlış yapanlar olduğunda “nasıl bu hata yapılır, nasıl böyle davranılır?” gibi tepkiler ortaya koyuyordu. Yol- daşları, insanları kendi içlerindeki mevcut karşıtlıklarıyla anlamakta zorlanıyordu.

Diyalektik materyalizmi kavrayamamaktan olarak düşünme tarzında tek yanlılık, tek taraflılık ağır basıyordu. Düşünce dünyasında, çok zaman yan yana olmaması gereken uçlar, taraflar vardı. Karşıtların bir arada birlik- te var olacağını kavrayamıyor, dolayısıyla da varlıklarını kabullenmek istemiyordu. Yoldaşların yapması gereken görevlerini yapmamaları durumunda tepkiselleşiyor, öf- keleniyordu.

Bölge siyasi komiseri Eylem(Sefagül Kesgin) yolda- şın özelliklerinden biri de yoldaşlarını büyük bir sabır ve dikkatle uzun süreyle dinlemesi, onları kendi gerçeklikle- ri içinde anlamaya çalışmasıydı. Bir kez değil, defalarca büyük bir sabırla yoldaşları dinlemekten vazgeçmiyor ve yorulmuyordu. Yoldaşlarının düşünce-duygu dünyalarına hâkim olmak için önce onları anlamaya-tanımayla çalışı- yordu. Düşüncelerin derinliklerine, hareket kaynaklarına inerek yoldaşları keşfetmeye çalışıyordu.

Sonra dikkatli ve özenli bir gözlemci gibi inceleme (dinleme), çok yönlü anlama sonucunda yoldaşını çözme- ye çalışırdı. Bu zorlu ve oldukça zahmetli görevi parçadan bütünden parçaya doğru yerine getirmeye çalışırdı. Anla- dıkça ikna etmeye, kavradıkça onları daha güçlü bir şekil- de devrimci mücadelede yürümelere için inandırmaya ça- lışırdı. Eylem yoldaş, özellikle ideolojik olarak gerileme içinde olanlarla, kırılma yaşayan yoldaşlarla ilişkilene-

de farklı yöntemler geliştirmeye, yeni yollar bulmaya aç- maya çalışıyordu. Kırılan-gerileyen yoldaşlarla sıcak iliş- ki içindeydi, belli pratiklerle onları anlamaya ve yardımcı olmaya çalışıyordu. Bu yöntemi Sevda yoldaş için de uyguladı. Bir yandan gerilla mücadelesinin olağan görev- lerini birlikte yerine getiriyordu bir yandan da yoldaşının güvenini kazanıyordu. Hatta Sevda yoldaşla samimiyeti, yoldaşlığı öyle bir noktaya taşıdı ki Eylem yoldaşın do- ğal bir danışmanı, deyim yerindeyse onun sağ kolu oldu. Böylesi güçlü samimi birlik ilişkileri içinde, güçlü bir yol- daşlık zemini ortamında adım-adım, parça-parça ideolojik mücadele görevi amacına varıyordu. Önce onun düşünce yapısındaki yanlışlığı-arızalı durumu, somut yaşam için- de yaşanan örneklerle açığa çıkartıp, deşifre etti. Düşünce yapısındaki her yanlışlığın(aşırı mükemmeliyetçi) karşıtı olan doğru düşüncelerin yaşamdaki somut karşılığı olan örnekler vermeye çalıştı. Sevda yoldaşın ilk tepkileri, ka- bullenmeme oldu. Ancak güçlü bir karşı koyuş da sergi- leyemiyordu. Çünkü düşünsel dayanakları oldukça zayıf ve çürüktü.

Eylem yoldaş özellikle geçici eğitim üslenim kamp süresince sevda yoldaşın yakasını bırakmadan ancak onu asla incitmeden, asla yaralamadan ikna yönteminden asla bir an olsun vazgeçmeden tartıştı, konuştu. Deyim yerin- deyse onunla cebeleşmekten, onu ikna edip kazanmaktan bir an olsun geri durmadı. Ancak birlik amaçlı çabasında bir an olsun ilkesizliğe, hata ve zaafarla uzlaşmacı tutuma asla düşmedi. Eylem yoldaşın dürüst samimi tavrı onun analizi düşünme ve çözümleme gücü karşısında direne- cek birisi olamazdı. Çalışkanlığıyla, dürüstlüğü ve sami-

miyetiyle büyük bir ciddiyet ve çabayla deyim yerindeyse bileğinin hakkıyla bu düzeye yönetici (bölge siyasi komiseri) konumuna gelmişti. Eylem yoldaşın içten samimi yoldaşça yaklaşımı diyalektik yöntemi ve çabaları Sevda yoldaşın düşün ve duygu dünyasını fethetti. Eylem yoldaş kırılma-gerileme yaşayan birçok yoldaş karşısında diyalektik materyalist düşünme-bilgilenme-çözme-yöntemini ustaca kullanarak başarılı çıkmıştır. Güçlü ikna etme yeteneğiyle birçok yoldaşı ikna etmeye eğitime çalıştı.

İlk yürüyüş...

Gerillanın ilk oluşum, ilk yürüyüş ilk şekilleniş sürecinde yaşanan ideolojik sıkıntıların, askeri zorlukların örgütsel-yönetimsel engellerin sayısı hesaplanmayacak kadar çoktur. İlke ait, acemiliğe ait engellerin aşılmasında ayakları üzerinde durup ilkeleriyle yürümek, ortaya çıkan engelleri birer birer aşmakta 2 Şubat şehitlerinin ve özellikle bölge siyasi komiseri Eylem yoldaşın payı tayin edici yerde durmaktadır.

O gerillanın tartışmasız ideolojik-politik önderiydi. O örgütsel konumuna bitmek bilmeyen emek ve çabaları sonucu gelmişti. Her bir zorlu ve engellerle dolu yürüyüşte ideolojik-politik örgütsel önderliğini herkese göstererek ispatladı. **Birçok erkek yoldaşa egemen olan ezen sınıfa ait, bakış açılarının hatalı yargıların, karşısına korkusuzca dikilmekten bir an olsun geri durmadı.** Ezenlere ait paslı gerici kılıç darbelerine karşı, meydan okuyarak direndi. **Kadın yoldaşlara kalkan her paslı kılıçları, ayakları altına birer birer alıp ezdi. Mücadele etmekten asla kaygı duymadı ve**

bir an olsun çekinmedi.

Bölge siyasi komiseri Eylem yoldaş, Sevda yoldaşla çok iyi diyalog geliştirdi. Sevda yoldaş pratik içinde adım adım ikna olarak düşünce ve davranışında yaşanan çok yönlü değişimle dönüşmeye başladı. Gerilla mücadelesinin yoğun ve çok yönlü pratiği ve görevleri içinde, kendisini büyük bir dikkat, ciddiyet ve ilgiyle dinleyen bir yoldaşın varlığı Sevda yoldaş için büyük bir şanstı. Böylesine dürüst samimi ve iddia sahibi yoldaşların varlığı yarattıkları etki güçleri, yarattıkları devrimci ortam gerilla faaliyet alanı için büyük bir olumluluk ve şanstı. Başka hiçbir faaliyet alanında bu olumlu ortamın olabileceği söylenemez. Bunu belirtmek abartı değildir. Özellikle 2 Şubat şehitleri olan kadın yüzü güzel insanların, gerilla alanında var olması Sevda yoldaşın, onlarla karşılaşması buluşması ve tanışması onun için bulunmaz bir şanstı. Sevda yoldaş, bu şansı kullanmasını bilen güzel yoldaşlardan biri oldu. Sevgili yoldaşının yanında olmak, yapabilir miyim diye “denemek için” gerilla alanına gelen Sevda yoldaş yaşamın zorlu sınavlarını birer birer başarıyla verdi. Ve ciddi engellerle dolu her zorlu gerilla, görevini büyük bir azim ve kararlılıkla yerine getirmeye çalıştı. Ve o gerillanın kadın yüzü bilge insanların birisi oldu. Ve o gerillanın tumbul yanaklı güleç yüzü tatlı bir öğretmeni oldu.

Sevda yoldaş, süreç içinde gerilla yaşamının, zorlu ve ağır engellerini birer birer aşmaya çoktan başlamıştı. Bir yandan kendi fiziksel acılarıyla bir yandan doğanın sayısız zorluklarıyla mücadele etti. Diz kapaklarında bitmek bilmeyen romatizmal ağrılara karşı inatçı bir direnç gösterdi. Doğanın sahip olduğu, zirvelerdeki uçurumlarla dolu dar patikalardan geçmek, dağların zirvelerinde asfaltta yürür gibi yürümek azgın akan nehir engellerini ayaklarında bitmeyen acılarla aşmak kolay değildi. Ortaya koyduğu fiziksel direnç kaynaklık eden sağlam bir bilinç ve inançtı. Sevda yoldaşın derin düşünsel kıvrımlarında akan diyalektik derecikler, çoğalıp nehirleştiğe kavrayışı güç kazandı. Kırılma sürecinde sahip olduğu tek yanlılık, hatalı yargılarla dolu kaleler birer birer yıkılmaya başladı. Alt ettiği her zaaf, yıktığı her engel ona direnç ve kararlılık oldu.

Sevda yoldaşın, gerilla da olma nedenleri kendi acılarıyla halkın acılarının birleşmesiydi. Özgürlük istemlerinin ve mücadelesinin dayanakları onun için çok daha güçlü ve anlamlıydı. Kafasında burjuvaziye ait olan her hücreyi, onlara ait olan her parçayı, koparıp attıkça yürüyüşüne ağırlık olan acılarını bir bir koparıp gerilla

patikalarının dışına attı. Devrimcileşme nedenleri her geçen gün daha da güç kazanıyordu. Devrim bilimiyle, her sıkı ilişkilenebilir halka bakışını güçlendirdi. Halkla her ilişkilenebilir, kendi emekçi kadın kimliğini ve rengini gördükçe kendini daha iyi tanımaya başladı. Neden özgürlük kavgasında olmak zorunda olması gerektiğini öğrendi. Emekçi kadın olmaktan kaynaklı sahip olduğu acılarının, halkın acılarına ne kadar çok benzediğini gördü. Gördüğü her benzerlik, onun özgürlük arayışını ve yürüyüşünü güçlendirdi, ona hız kazandırdı. Kurtuluş tutkusunu daha bir sağlamlaştırdı.

Güçlü bir teorik alt yapısı vardı. Bu alt yapıyı, geçmiş gençlik faaliyetinde ve uzun zindan sürecinde militan kavga içinde kazanmıştı. Çok yönlü derin bir tahlil gücü vardı. Bir olaya bir soruna bir gelişmeye bir yoldaşa çok yönlü ve birçok açıdan bakmayı biliyor, bilimi ustaca uyguluyordu. Bakış açısında ki bilimsellik ve tahlillerinde ki derinlik, hemen her tartışmada her eğitim toplantılarında, her eleştiri-özeleştiri oturumlarında, kendini öylesine ortaya koyuyordu ki, ondan etkilenmemek, söylediklerinden ikna olmamak için çok az neden kalıyordu. Özellikle, erkek gerilla yoldaşların, olduğu ortamlarda taşınan egemen erkek bakış açısına karşı mücadelesi kararlılığı ve öğreticiliği görülmeye değerdi.

Eğitim üslenim kampında, kadın gerillaların, kaldıkları manga da soba olmamasından dolayı diz kapaklarında ki acılar dayanılmaz hal aldığına, erkek yoldaşların olduğu mangada yanan sobaya yakın yere gelip oturmak istediğinde kendine özgü sempatikliğiyle “ ne o yoldaşlar beni mi görmek istediniz?”. Ya da “ ne o beni mi çağırdınız?” diye seslenirdi. Kendi kendini davet etmekten çekinmeyen, bu davetsiz güzel yoldaşın, esprisine karşı hemen bütün yoldaşların yüzünde tatlı bir tebessüm belirirdi. Ve her yoldaşın aklında, anılarında Sevda yoldaş dendiğinde onun o tatlı ve sempatik esprisi kaldı. Sevda yoldaşın yüzü kadar sesi de çok güzeldi. Hemen her anma ve kültürel etkinliklerde kendine özgü, güzel sesiyle bir türkü başlatırdı. Şehit Özlemle aralarında tatlı ve görünmeyen bir rekabet yaşanırdı. Gerçi her iki şehit yoldaşın şarkı söyleme tarzı farklıydı. Ancak bu fark bile rekabet ortamını ve çekişmesini ortadan kaldırmıyordu. Onların, bu güzel rekabet ortamı en çok gerilla ortamına yarıyordu. Yoldaşlar, böylelikle çok sayıda şarkı dinleme olanağına sahip oluyordu.

Sevda yoldaşla ağaçların üstüne konan davetsiz fin-

can kadar, küçük parmak kadar kuşlarla sohbet ederdik. Adlarını bilmediğimiz parmak kuşlarla diyalog geliştirdik. Onların diliyle onlara selam verip, selam alırdık. En çok selam almak istediğimiz yoldaşlardan pulsuz zarfsız adressesiz selamlar almak isterdik. “ ...yoldaş bize selam yollamıştır.” diye birbirimize takılırdık. Bazen parmak kuşlar, bazen atmacalar, şahinler ve kartallar sırasıyla hayallerimizin uçan sayfaları ve kelimeleri olurdu. Bazen parmak kuşlarla uzaktaki sevdiğimiz yoldaşlarımıza iletmek istediğimiz illegal notlarımızı iletirdik.

Şimdi yine aynı zirvelerden, onunla birlikte aynı yerden baktığımız gökyüzüne yine yüzümü çevirerek bakıyorum. Yine parmak kuşlara sesleniyorum. Ancak bu kez Sevda yoldaş yanımda yok, ancak bu kez de sevdasız değiliz. Sevdamız her yanımızda yanı başımızda başucumuza asılı olan yoldaş, resimlerinde, şehitleri anma konuşmalarımızda, illegal savaş bildirimlerimizde, şehit panolarımızda, gerilla yönelimimizde, eylem planlarımızda, yoksul köy patikalarında ve damlarında, yakılı titreyen mum ışığında ve bitmek tükenmek bilmeyen gerilla iddiamızdadır.

Bu kez yine onunla beraber olduğumuz noktadan parmak kuşlara bakıp yoldaşlara Sevdamıza selam yolluyorum. Yankılanan dağlardan Sevda yoldaşın türkülerini dinliyorum, uçan her parmak kuşun kanat çırpışında onun selamını alıyorum. Beyaza örtünmüş doğanın üzerinde uzanan gökyüzünde süzülüp uçan beş kartalın kanat çırpışları duyulmaya devam ediyor.

Kobanê Zaferiyle Newroz'u Örgütlemeye

Kampanyamızın sonuçları ve konferansımızdan açığa çıkardığımız yönelimle önümüzdeki süreci 21 Mart çalışmasıyla büyütebiliriz. Kürt ulusal sorunu kapsamında açığa çıkan enerjimizi daha da artırmak için 21 Mart çalışmaları önemli bir fırsat.

Bahar sürecinin örgütlenmesi için gerçekleştirdiğimiz divan toplantısında açığa çıkan Newroz sürecini nasıl ele alacağımıza dair yürüttüğümüz tartışmaların toplamı genel olarak süreci ele alışımızı daha geniş bir pencereden örgütlememiz gerektiğini açığa çıkardı.

Konferansımızdan açığa çıkan sonuçlara dönüp bakarsak bu dönem açısından 21 Mart sürecini daha kapsamlı bir biçimde ele almak gerekliliğinin kaynağını daha somut olarak göreceğiz. Konferansımızın ana gündemine dair yürüttüğümüz tartışmalarda Kürt halk gençliğine daha fazla temas edebilmek için konumlanacağımız noktayı, yapacağımız çalışmaları, örgütleyeceğimiz kampanyaları büyütmek, geliştirmek temelinde çıkardığımız sonuçlardan doğru atacağımız ilk adımın 21 Mart'la ilgili daha kapsamlı bir çalışma örnekle başlayabileceğimize dair somut öneriler açığa çıkmıştı.

Bu öneriyi somut bir çalışma süreci haline getiren daha kapsamlı tartışmaları ise divan toplantımızda tükettik. Daha geniş çerçevede yönelimimizi belirlediğimiz konferansımızın gündemleri kapsamında yürüttüğümüz tartışmalara dönüp bakacak olursak bahar dönemini örgütleyecek gündemlerimizi daha rahat görebiliriz.

Konferansımızın ana gündemi olan Ortadoğu'daki güncel gelişmeler ve coğrafyamıza yansımaları kapsamında ulusal sorunun aldığı boyut ve bize düşen görevler ekseninde yürüttüğümüz tartışmalar bu mesele de özne olmaya dair attığımız adımların büyütülmesi ve dönemin başında örgütlediğimiz kampanyamız ve konferans gündemimizin de-

vamında yapacağımız çalışmalarla bütünlük kazanacaktır.

İŞİD çetelerinin Kobanê'ye saldırmasıyla başlayan süreçten bu yana gelişen sürecin bütününe baktığımızda sınıf mücadelesinin en coşkun nehri konumundaki Kürt ulusal sorunu eksenli gündemlerin ülkenin politik atmosferine şekil verdiği, vermeye devam edeceği açıktır. Kobanê'de destanlaşan direniş, örülen dayanışmayla milyonları etkileyen bir zafer olması niteliğiyle Kobanê, sadece kendi özgürlüğünü ifade etmenin ötesinde bir anlam taşıyor. Kobanê zaferi, Rojava'da edinilen kazanımlar, dört parçaya bölünmüş Kürt Ulusu'nun umut sembolü olma özelliğini kazanmıştır. Bu yönüyle coğrafyamızda verilen ulusal mücadele açısından da önemli bir kazanımdır. Ve bundan sonra işleyecek sürece yön verecek önemli bir parametredir. TC ile ulusal hareket arasında çözüm süreci adı altında işletilen sürecin devamı açısından da önemli bir belirleyen olmuştur. Önümüzdeki sürecin öne çıkan gündemlerine baktığımızda, bahar yani Newroz'la başlayan ve devamında genel seçimlerle devam edecek olan süreç açısından da esen rüzgara yön vermeye devam edecektir.

Kobanê zaferiyle daha fazla köşeye sıkışan TC'nin korkularını bunun devamında genel seçimlerde edinilecek olan kazanımlar büyütmektedir. Bir yanda Kürt Ulusu'nun dört parçada kazandığı herhangi bir kazanımın kendi bekası için tehlike anlamına geldiğini iyi bilmektedir. Bu yüzden Rojava'da gelişen süreç emperyalistlerin ve onun bir numaralı uşağı TC'nin dengelerini alt üst etmiştir. Girdiği bayrak yarışı ne kendini aklamaya ne de Kobanê'de yükselen zaferi gölgelemeye yetmiştir.

Diğer yanda ise cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Selahattin Demiştaş'la artırılan oy oranının genel seçimlerde daha da artması ve HDP'nin %10 barajını aşma fikri bile AKP'nin korkularını büyütme yetmektedir. Erdoğan'ın sürekli hayalini kurduğu başkanlık sistemi hedefinin zora girmesi anlamına geldiği için de cumhurbaşkanlığı seçimlerinde HDP'nin kazandığı motivasyonun genel seçimlere yansımaları AKP'yi daha fazla sıkışmışlığa itmekte ve daha saldırganlaşmaktadır.

Meclise gelmesiyle son süreçte çok fazla tartışılan İç Güvenlik Paketi'yle Kürt Ulusu'nun en büyük alternatifi olan "sokağı" hedef almaktadır. HDP barajı geçememesi halinde alternatifsiz değildir. Bu yüzden TC için en büyük tehditlerden birisi de Kürt ulusunun en etkin kullandığı sokak alternatiftir. En son Kobanê serhıldanında da kendini gösterdiği gibi Kürt halkının öfkesinin sokakları zapt etmesi 30 yılı aşkın bir süredir TC'nin korkulu rüyası ol-

maya devam etmektedir. Bu yüzden İç Güvenlik Paketini yasalaştırmak için enerjilerini sonuna kadar kullanacaklardır.

Politik atmosfere kaynaklık eden, sınıf mücadelesine akan her kanala rengini veren Ortadoğu'daki gelişmeler ve Kürt ulusal sorunundan doğru bize yansımaları; gelişen sürece bizim açımızdan da renk vermek, şekil almak zorundadır. Bütün bunlar içerisinde Rojava'da gelişen süreci görmek, Rojava'daki kazanımları, Kobanê zaferini doğru okumak toplamda meseleyi kendi görevlerimizden doğru bir süzgeçten geçirmek ve somut bir biçim vermek en acil ihtiyacımızdır!

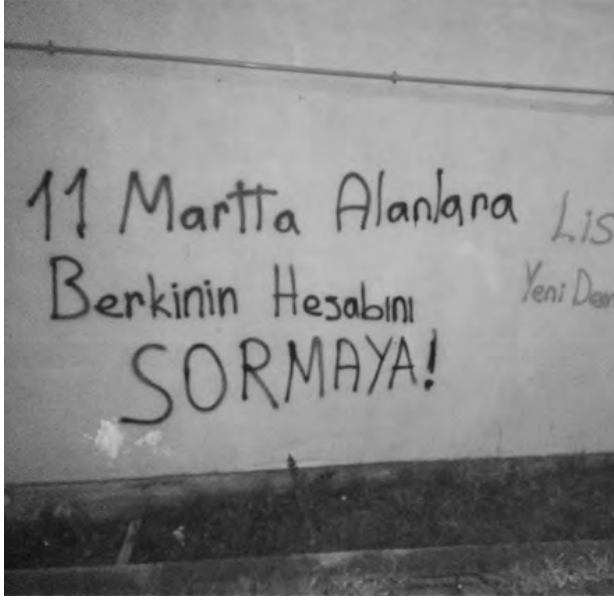

21 Mart 1 Mayısımız olacak

Azımsanmayacak bir süredir Kürt ulusal sorunu kapsamında bir dizi meseleyi tartıştık. Bu tartışmaların tamamı Kürt ulusal sorunu ekseninde kendi görevlerimizi doğru bir biçimde somutlamak ve buna göre konumlanmak hedefiyle yürüttüğümüz tartışmalardı.

Temel problemlerimizden birisi politikalarımızı, yönelimlerimizi somutlamak ve politikaları bir çalışma, kampanya vb. etrafında örgütleyerek hayata geçirme meselesiydi. Bütün bu tartışmaların örgütümüzün bütünüdür havuzunda bir birikim yarattığını söylemek abartı olmayacaktır. Bu meseleyi dönemin başında Rojava ve Şengal için örgütlediğimiz dayanışma kampanyası kapsamında daha somut adımlarımızdan doğru tartışabiliriz. Bu kampanya bize tartışmalarımızı somut bir çalışma, kampanya

vb etrafında toparladığımızda daha kolay adım atabildiğimizi ve çalışma yaptığımızda olumlu sonuçlar aldığımızı gösteriyor. Sınıf mücadelesinin önemli mevzilerinden biri olan Kürt ulusal sorunu ekseninde gelişen gündemlere daha fazla yoğunlaşmamız yeni söylediğimiz bir şey değil. Bu kapsamdaki görevlerle yeni karşı karşıya gelmiyoruz. Göz ardı edemeyeceğimiz bir gerçek olduğu daha fazla gün yüzüne çıkmıştır ki; sınıf mücadelesinin diğer kanalları bu noktada yaşanacak gelişmelerden etkilenmiştir/etkilenmektedir.

Bu bağlamda politikalarımızı, yönelimlerimizi tespit ederken bu noktadaki görev ve sorumluluklarımıza daha fazla odaklanmalıyız. Sınıf mücadelesinin temel odak ve olanaklarını değerlendirirken bu noktayı kaçırmamalıyız. Bu yüzden en somut haliyle söyleyebiliriz ki; sınıf mücadelesinin simgesi olan 1 Mayıs'ı ele alışımız ile Kürt halkının isyan ve direnişinin simgesi olan Newroz'u ele alışımız arasındaki bu fark kabul edilemezdir. Bu farkı ortadan kaldırmanın adımı olarak 21 Mart'ta yoğunlaştırılmış bir faaliyet örgütlemek olumlu olacaktır.

Kampanyamızın sonuçları ve konferansımızdan açığa çıkardığımız yönelimle önümüzdeki süreci 21 Mart çalışmasıyla büyütebiliriz. Kürt ulusal sorunu kapsamında açığa çıkan enerjimizi daha da artırmak için 21 Mart çalışmaları önemli bir fırsat.

Sürecimizi politik açıdan konferans döneminde ele aldığımız gündemleri tartışmayı sürdüreceğimiz bir süreç olarak değerlendirebiliriz. Bunlara ek olarak

Kobanê zaferini daha fazla anlayacağımız ve anlatacağımız biçimde çalışma yürütebiliriz. Ortadoğu'daki gelişmeler ayrıca genel seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte geniş kitlelerin daha fazla gündemine girecektir. Bu anlamda bu süreci seçim süreciyle birlikte ele alabiliriz. Üniversitelerimizde gençlikle seçimleri tartışabileceğimiz etkinlikler örgütleyebiliriz. Bu konular kapsamında üniversitelerimizde forumlar, paneller vb örgütleyebiliriz. Merkezi olarak çıkaracağımız materyallerimizi yoğun kullanarak alanlarımıza özgü ayrıca materyal hazırlayarak çalışmalarımızı zenginleştirebiliriz.

Kampanya ve konferans sürecinde bu konuda olumlu bir ivme yakalamıştık. Birçok alanımızda materyallerimiz aktif bir biçimde kullanılmıştı. 21 Mart'la birlikte bu ivmeyi yükseltebiliriz. Bu süreci Kürt halk gençliğine daha fazla temas etme hedefimizden doğru çalışmada yoğunlaşacağımız alanları belirlerken bu hedefe göre hareket etmeliyiz. Yoğunlaşacağımız üniversiteleri, mahalleleri buna göre belirlemeliyiz.

11 Martta Liselerde Berkinleşmeye

21 Mart çalışmasının hazırlıklarına yoğunlaşırken bir yandan da lise çalışmalarımız açısından da önemli bir süreçten geçmekteyiz. Hem YGS'ye çok az bir süre kalması hem Berkin Elvan'ın ölüm yıldönümü olması nedeniyle oldukça önemli bir süreç bizi bekliyor.

Bunlara ek olarak 21 Mart'la ilgili planladığımız çalışma açısından da önemli bir mesele olan T. Kürdistanı'nda katledilen çocuklar meselesi Cizre'de katledilen çocuklarla birlikte daha yakıcı bir hal almıştır. Bu açıdan hem 21 Mart çalışmamız açısından hem de lise çalışmamız açısından önemli bir gündem olmaktadır.

Lise çalışmalarımızı konferansta ele alışımdan doğru lise çalışmalarımızın daha kurumsal bir yapıya sahip olması için bu çalışma önemli bir adım olacak. Liseli yoldaşların lise gündemlerinden doğru bir araya geleceği, alanlarda lise buluşmaları yapacağımız, alanlarda lise komisyonlarımızı kurmak için hazırlık süreci olarak ele alacağımız bir süreç bizi bekliyor.

Geçtiğimiz yıl Berkin'in şehit düştüğü döneme bakarsak, liselerin isyanını göreceğiz. Yıldönümü de yine liselilerin öfkesinin sokakta karşılık bulacağı bir süreç olmalı. Ve bizim açımızdan hem Liseli YDG'nin daha örgütlü olması, kurumsallaşmanın adımlarının atılacağı bir süreç olabilir.

Kobanê'de Partizanca Direnişin İzinden...

Ayrılık vakitleri en zor anlardır. Çünkü insana neden o anı yaşadığını, varlık nedenini, karşısında kiyle ve bulunduğu yerle ilişkisini yeniden gözden geçirme gerekliliğini hissettiriyor. Bir yanıyla, her şeyin, yeniden bilinç süzgecinden geçirilmesidir yaşanan. Birbirinden uzak yerlerde, aynı amaç uğruna çarpan yüreklerin ne kadar yakın olduğunu hissediyorum bir kez daha.

Ortadoğu'da, emperyalistler ve onların işbirlikçi, uşaklığı hükümetler ile onların güdümündeki çeteler tarafından işgal edilen, özgürlük ve geleceği tutsak alınmaya çalışılan Kobanê, 134 günlük kahramanca bir direniş sonucunda özgürlüğüne kavuştu.

Kobanê, Rojava'da Kürt halkının kendi yönetimlerini inşa etmesi, öz örgütlülüklerini kurmasıyla birlikte ortaya çıkarmaya başladığı, filizlenerek büyümeye başlayan kazanımlarına yönelik kuşatma ve saldırıların kilitlendiği noktaydı. Çoğandır, Kobanê içinde sokaklar ve caddeler olan küçük bir kent olmanın ötesine geçmişti. Kobanê'de yaşanan çatışma, Ortadoğu'da Kürt halkının demokratik kazanımları temelinde, örmeye başladığı alternatif yaşama karşı olan tüm karanlık güçler ile buna karşı duran devrimci, ilerici güçlerin çatışmasıydı.

DAİŞ, sadece bir kenti ele geçirmek istemedi. Bundan da öte Ortadoğu'da, inançlar temelinde kendi içinde bölünerek parçalanan ve bu şekilde bir araya gelmesi engellenen tüm inanç ve milliyetlerden emekçiler için bu çemberin dışında, demokratik temelde, özgürce yaşama olanağı sunduğu

için tehlikeliydi. Kobanê özgülünde Rojava'da yükselen ses, kadınların, ezilen cins ve kimliklerin, çeşitli inanç topluluklarının özgürlüğünü ve kendi geleceğine karar verme iradesini anlatıyordu. Esasen korkulan buydu.

Emperyalistler eliyle, bölgedeki güç dengeleri dikkate alınarak önü açılan, palazlandırılan ve her türlü destek sunulan cihatçı çetelerle yaşama geçirilmek istenen gerici planlara sapsanan bir hançer oldu Kürt halkının Rojava'da ki demokratik kazanımları.

Kobanê; katliamlar, kıyımlar, yağma ve talan ile özellikle kadınlara yönelik vahşetle ilerleyen, korku salarak bölge halklarını teslim almak isteyen, emperyalist gericiliğin uzantılarına vurulmuş büyük bir şamar oldu. Besleyip büyüttükleri çetelerle, bir korku imparatorluğu kurarak, hegemonyalarını oluşturmayı; bölgeye yönelik saldırı, işgal ve askeri operasyonlarını meşrulaştırmayı hedefleyen karanlık güçler için Kobanê, hesapların şaştığı, projelerin çöktüğü bir direniş merkezi, odağı haline geldi.

Kobanê'yi belki de bu kadar önemli kılanda buydu. Kobanê, Kürt halkının direnişinden, DAİŞ'e evrilen mücadelenin çok daha fazlasıydı. Bölge halkları nezdinde, dünya halklarının gericiliğe bir meydan okumasıydı.

Farklı ideolojik zeminlerden ve paradigmalardan beslene de 2. Paylaşım savaşı sırasında Hitler şahsında, dünya gericiliğinin Sovyetler Birliği şahsında dünya halklarının özgürlük mücadelesine yönelik bir saldırısıydı aslında.

Stalingrad'da(23 Ağustos 1942 – 2 Şubat 1943) yapılmak istenen, dünya işçi sınıfı ve emekçilerini aydınlatan Sosyalizm güneşinin söndürülmesi, yok edilmesi ve dünya halklarının direniş gücü ve umudunun kırılmasıydı. Sovyetler yenilirse sosyalizm yenilecek, böylece uluslararası proletarya emperyalist kapitalizme mahkûm kalacaktı. Ne var ki hesaplar tutmadı.

Emperyalizmin savaş arabası Stalingrad'da tuzla buz

oldu. Kazanan Sovyetler Birliği şahsında dünya halklarının özgürlük umudu ve direniş oldu. Bunun yankıları çok kısa sürede dünyanın dört bir yanından görüldü. Her dilden, her dinden ve milliyetten işçi sınıfı ve emekçiler demokrasi özgürlük ve eşitlik ve özgür bir gelecek için daha güçlü dövüşmeye başladı.

Stalingrad'da sosyalizm simgesi üzerinden emperyalistler tarafından o gün yapılmak istenen bugün, başta DAİŞ olmak üzere gerici çeteler tarafından, demokratik, eşitlikçi bir paradigma temelinde yükselen özgürlük mücadelesine yönelik yapılmak istendi. Her iki örnekte de hedeflenen; halkların direniş umudunun kırılması, emperyalist tahakküm altına alınarak, sömürü zincirinin güçlendirilmesiydi.

Ancak tıpkı Stalingrad'da olduğu gibi, büyük bir direnişle yenilgiye uğramaktan kurtulamadılar.

Tarihin Onurlu Yerinde Tarihe Not Düşmek

Böylesine kapsamlı bir çatışmayı içinde barındıran direniş, doğal olarak da dünyanın dört bir yanından ilerici, devrimci ve komünist güçler tarafından da desteklendi, sahiplenildi. Doğrusuda buydu. Tarihin bugünkü dönemecinde direniş safında yer almak, onu büyütmek, emperyalist gericiliğe karşı yükselen sese ses vermek, her devrimci, ilerici ve demokratın görevi olmak durumundaydı. Kobanê'de yaşananda tamda bu oldu. Dünyanın dört bir yanından devrimci, ilerici güçler soluğu Kobanê'de aldı.

Kuşkusuz bu kavgada ilk öne atılması gerekenlerde, bu toprakların devrimci ve komünistleri olmalıydı. Partimizin çağrısıyla, Partizanlarda soluğu Kobanê'de, direniş mevzilerinde yer aldı. Bu tarihi günlerin direniş günlüğüne, mütevazı bir not düştü.

İşte bizi Kobanê'ye götürende, bu direniş günlüğünün nasıl yazıldığını yerinde görmek, direnişin izlerini takip etmek oldu.

Yoldaşların Kobanê'de ne yaşadığını hiç bilmiyor değildik. Mevzide olamasak da gözümüz, kulağımız, kalbimiz oradaydı. Bulduğumuz alanda Kobanê'de yükselen direnişe güç katmak, büyütmek için elimizden geleni yapmaya çalıştık. Yaptık ama yinede aklımız hep direniş mevzilerinde, çatışmaların en sıcak yerindeydi. Görüşmek bugüneymiş. Yoldaşlara ulaşacak olmanın heyecanı ve umuduyla yol alıyor otobüsümüz sınıra doğru. Kafamızda türlü düşünceler, acaba sağlık durumları nasıldır? Yaralanan var mıdır? Günlük yaşamları nasıldır? Cephede son durum nedir?

Beynimizi kemiren sorularla, geçiş gününü bekliyoruz. Biraz ısrardan ve birkaç günlük ertelemelerden sonra artık sınıra giden yoldayız. Sınıra yaklaşıkça heyecanımız artıyor. Kafamız epey kalabalık. Gecenin karanlığına dalıyoruz, bir köyün içinden gerilla usulü yürüyerek adımlıyoruz yolu. Sınıra kadar kontrollü bir şekilde süren yolculuğumuz, tellerden geçerken yaşanan heyecanı da arkasında bırakarak sona eriyor şimdi.

Ve artık Kobanê'deyiz. Karanlıktan gelen şevbaş ses-

leriyle karşılanıyoruz. Geldiğimiz köy bir hafta önce çetelerden temizlenmiş. YPG'liler durumu anlatırken övünmeyi ihmal etmiyorlar haklı olarak. Köy artık YPG'nin kontrolünde. YPG-YPJ'liler, Kürtçe, Arapça ve Türkçe konuşuyor. Kafamız bu anlamda oldukça zengin. Çok dilli ve kültürlü bir bileşenimiz var: Kürtçe, Arapça, Türkçe, Fransızca, İngilizce konuşuluyor. Herkese tek tek geliş amacı soruluyor. Kenti karanlığa gömülmüş buluyoruz. Geceleri işi olanlar dışında hareketliliğe izin verilmiyor. Kentin sokaklarında, her yaşta elinde kleşli asayişler dolaşiyor.

İlk geceyi etrafı inceleyerek, heyecan içinde gördüğümüz her şeyi beynimize kazımaya çalışarak geçiriyoruz. Ertesi gün sorumlu hevalerle görüşerek geliş amacımız anlatıyoruz. Sabahın ilk ışıklarıyla, kenti gündüz gözüyle görme şansı buluyoruz. Kent neredeyse Suruç'a benziyor. Yerleşim biçimi, sokak ve mahalleler anlamında Anadolu'nun taşra kentlerine belki de en çok Mersin'in, Tarsus'un mahallerine benziyor. Yana yana dizilmiş bitişik evlerden oluşan düz, uzun sokaklar ve birbirine paralel uzanan caddeler.

Heyecanımız giderek artıyor. Yoldaşların yakında olduğunu birazdan gelip bizi alacaklarını söylüyorlar. Tahmini

yerlerini öğrenince tabii ki beklemeden, kendimiz yola çıkıyoruz. Bir sokaktan dönerken kafamızı çevirmemizle ilk yoldaşı görmemiz bir oluyor. İlginç bir karşılaşma anı. Yoldaşlar önce bizi tanımıyor, anlamıyor zira geleceğimizden haberleri yok. İlk şaşkınlıktan sonra buradaki tüm yoldaşların sıcaklığını almak istercesine uzun uzun sarılıyoruz.

Yoldaşlar burada MLKP'li dostlarla birlikte ortak karargâhta kalıyor. Tüm yoldaşlara teker teker sarılıyoruz. 4 günlük çabamızın sonucunda yoldaşlara ulaşmak ve hepsini sağ salim görmek sevincimizi katlıyor.

Yıkıntı, enkaz, bomba çukurları, patlamamış havanlar...

Elbette hemen Türkiye'yi soruyorlar ardı ardına. Alanlarda ki son durumu, sonra sorular beraber faaliyet yürütülen yoldaşlara kayıyor. Sohbet derinleştikçe derinleşiyor. Bu gidişle kenti göremeden süremiz dolacak. Neyse ki bir yoldaş müdahale ediyor. Geceleri nasılsa yapacak fazlaca bir şey yok bolca zaman var diyor.

Kentin kaldığımız bölümü YPG'nin elinde kalan yüzde 10luk bölgesi. Bu yüzden, birazcık sağlam gibi. En azından

içinde kalınabilir durumda. Ancak kenti gezdikçe özellikle cepheleri gördükçe yaşanan yıkım karşısında şaşkına dönüyoruz.

Gelmeden önce sınır nöbetlerinde çokça duymamıza, tv'lerden izlememize, basından takip etmemize rağmen gördüğümüz tablo gerçekten çok ağır. Kent adeta harap olmuş. Kentin her tarafı savaşın ağır izlerini taşıyor. İki -üç katlı binalar yerle bir olmuş, duvarlar kurşun delikleriyle dolu, neredeyse sağlam bina bulmak imkânsız.

Sağda solda DAİŞ'in attığı patlamamış havanlar, düzenlediği bombalı eylemlerde açılan büyük çukurlar, uçak bombardımanı ile açılan devasa delikler... Araçlar, dükkânların içleri, evler aklımıza gelebilecek her şey viran olmuş durumda.

Yoldaşlar bizi mayınların temizlendiği noktalardan geçiriyor. Kentin birçok bölgesinde hala çok sayıda mayın var. Hepsini temizlemek oldukça uzun bir zaman alacak gibi görünüyor. Çünkü mayınların birçoğuda yıkıntıların arasında.

En tehlikelisi ise sağlam binalar. Yoldaşlar sağlam binalarda mayın ve tuzak tehlikesinin daha fazla olduğunu söylüyor. Kentte hala çok sayıda DAİŞ çetecilerinin cesetleri

duruyor. Cesetlerin olduğu yerde ağır bir koku yayılıyor.

Sarya'nın Cesaret ve Cüreti

Kentın cephe bölgelerinde, yaşam adına tek belirti, kontrol noktalarındaki asayişler. Cepheyi dolaşırken dikkatimi yoldaşların anlatımı çekiyor. Her sokağı, her evi öyle ayrıntılı ve duygulu anlatıyorlar ki. Her sözcükle yeniden savaşı yaşıyorlar, havandan saklanmak için sığındıkları evleri, mevzi yaptıkları duvarları, yanı başlarında şehit düşen arkadaşları, yağmur gibi yağın kurşunları...

En duygusal anlar şehitlerin olduğu yerlerde yaşanıyor. Şimdi MLKP savaşçısı Sibel Bulut'un(Sarya Özgür/12 Aralık Güney Cephesi) şehit düştüğü yerdeyiz. Kocaman bir iş makinesi patlamadan paramparça olmuş durumda karşımızda. Yoldaş, Sarya'nın nasıl şehit düştüğünü anlatıyor. DAİŞ'in saldırısını durdurmak için güçlü bir mayın düşüyor önce Sarya oldukça zor koşullar altında.

Daha sonra çatışma sırasında mevzilerin güvenliği için ileri çıkmak, DAİŞ'in üzerine gitmek bir zorunluluk haline geliyor. Oldukça tehlikeli olan bu durumda Sarya, YPG-YPJ'nin ilerleyebilmesi için çatışmanın içinde patlayıcıyı etkisiz hale getirmeye çalışırken bomba patlıyor.

Patlama çok şiddetli yaşanıyor. Yoldaşlar, ona ait hiçbir şeyin kalmadığını söylüyor. Bomba düzeneğinin yaşanan şiddetli çatışmalarda, hava bombardımanı sırasında yer değiştirdiği ve yapısının bozulduğunu, patlamanın bu yüzden yaşandığını söylüyorlar. Sarya'nın bir hatasından öte onun dışındaki nedenlerle yaşanıyor patlama. Yoldaş anlatırken epey duygulanıyor ve Sarya'nın direniş güçlerinin önünü açmak için, gösterdiği duruşunun ne kadar anlamlı olduğunu, savaşın böylesi kahramanca yaklaşımlar sayesinde kazanıldığını söylüyorlar.

Mevzilere doğru ilerliyoruz. Mevzi denildiğinde aklıma ilk gelen toprağa kazılmış bir hendek olmuştu. Oysa, burada mevzi bir duvarın içine açılan küçük bir delik ve arkasına yapılan güvenlik anlamına geliyor. Olanaklar çok kısıtlı, DAİŞ'in saldırılarına karşı savaşçılar evlerden çıkardıkları yastıkları boşaltarak bunları toprakla doldurup mevziyi güçlendiriyor. Mevziler arasındaki geçişler, evler arasında açılan deliklerden yapılıyor. Açılan deliklerden yol yapılmış. Bunların arasından geçiyoruz. Oğuz Saruhan'ın(Algan Zafir/30 Aralık Doğu Cephesi)şehit düştüğü yere geliyoruz. Çatışmaların şiddetinden bir günde onlarca savaşçının, şehit düştüğünden söz ediyor yoldaşlar. Küçük bir mevzide günlerce, bazen haftalarca DAİŞ'in sızmasına karşı beklemek, savaş koşullarında günlük ihtiyaçları karşılamak çok ciddi bir irade, zafere duyulan güçlü bir inanç ve umudu gerektiriyor.

Tankın Partizanlarla İmtihani

Yoldaşlar bizi kendi mevzilerine götürüyor. TKP/ML TİKKO ve Birleşik Özgürlük Güçleri(BÖG)'nden iki timin (bir takım) mevzilerini dolaşyoruz. Tabii yine her taraf harabeye dönmüş durumda. Duvarlar delik deşik. Kobanê'de yaşanan savaşın tam bir şehir gerilla savaşı olduğuna bir kez daha

tanık oluyoruz. Kırdaki gerilla taktiklerinin birçoğu, burada pek iş görmüyor. Ancak savaşı bilmek, onun doğasına yabancı olmamak ve bu açıdan PKK'nin deneyimleri dezavantajı avantaja dönüştürüyor. Gördüğümüz, savaşın sürekli çatışmalar, saldırılar, kuşatmalar şeklinde geçmediği. Kimi dönem günlerce çatışmaların yaşanmadığı sadece mevzide beklendiği, kimi zaman birkaç günde çok şiddetli çatışmaların yaşandığını öğreniyoruz.

DAİŞ, şehir gerilla savaşında oldukça yaratıcı. Örneğin havanların ağzına tüp bağlayarak etki gücünü artırıyor. Önceleri kalabalık gruplarla saldırırken, uçaklardan sonra taktik değiştirip güçlerini gruplara bölüyor vb...

Oluşturulan iki timin komutanı olan TKP/ML savaşçısı yoldaş bize 17 Ocak'ta yaşanan çatışmayı anlatıyor. Kentin, Güneydoğu cephesinde oluşturulan geniş hattın önü zeytin ağaçlarından oluşan düz bir araziye açılıyor. Çeteler çoğunlukla buradan araçla saldırı düzenliyor. Bu yüzden sürekli bir teyakuz hali var. Çeteler defalarca yoldaşların bulunduğu yerden sızma yapmaya çalışmış ancak başarılı olamamış. 17 Ocak günü öğleden sonra DAİŞ, şiddetli bir saldırıya geçiyor. Bir tanka yüklediği patlayıcılarla, direniş hattına doğru ilerliyor. Bu esnada TKP/ML TİKKO ve BÖG'ün (Birleşik Özgürlük Güçleri) ortak mevzilerinden karşılık alıyor.

Yoldaşlar, defalarca tankı füzeyle vuruyorlar, ancak patletleri bozluyor. Yine de geri adım atmadan vurmaya devam ediyorlar. Tank, mevzilere gelmeden kendini patlatıyor. Patlamanın olduğu yeri gördük. Toprağında içinde nerdeyse 5 metre derinliğinde 10 metre genişliğinde bir çukur açılmış. Tanktan parça kalmamış adeta. Patlamayla, birlikte oluşan basınçla hat boyunca tüm binalar yerle bir oluyor. Bu arada yoldaşların olduğu mevzi yerle bir oluyor. Bazı yoldaşlar kolonların altında kalıyor, yaralananlar oluyor. Aynı gün yaşanan çatışmada iki YPG savaşçısı şehit düşüyor. Harun isimli YPG'li komutanın şehit düştüğü yerde ondan kalan mekaplarını görüyoruz.

Bu olayın basına da yansıdığını aktarıyor yoldaşlar.

Mevzide kalıp tankı vurmalarıyla ilerleyişini durdurduklarını, tankın patlaması halinde hattın bir bütün düşebileceğini aktarıyorlar. DAİŞ'in tankla beraber güçlü saldırısına yoldaşların karşılığı ve duruşu YPG Genel Komutanlığı tarafından övgüyle karşılanıyor. Tüm komutanların bulunduğu bir toplantıda, yoldaşların takımına gösterdikleri duruştan dolayı teşekkür ediliyor, mevzileri bırakarak geri çekilenler eleştiriyor.

TC'nin Zafer Hazımsızlığı; 40 Metre Yüksekliğinde Türk Bayrağı

Kentte genel olarak askeri bir hava var. Sokaklarda kleşli asayişler, ağır silah taşıyan araçlar geçiyor. Arada, cepheden gelen yaralıları taşıyan araçlar hızla yanımızdan geçiyor. Günlük yaşam YPG tarafından örgütleniyor. Kentte çalışan bir-iki tane fırın var. Elektrik jeneratörlerden sağlanıyor ama merkezi bir sistem yok. Su içinde benzer bir durum var. Evlerin üstünde bulunan depolar tankerle dolduruluyor her gün. Şehir halkı, yavaş yavaş geri dönüyor. Savaş büyük oranda cephelere kaymış durumda.

Buradaki köylerin özgürleştirilmesi sürüyor. Genel olarak anlatılan Kobanê'de savaşın henüz bitmediği. Zira şehrin çevresi hala DAİŞ tarafından çevrilmiş durumda. Çevre kentler onların kontrolünde. Örneğin Tel Abyad, Rakka ve Cerablus en güçlü oldukları yerler. Yani tehlike henüz geçmiş değil. Köylerde, ilerleyiş ise biraz ağır. DAİŞ, evlere bubi tuzakları, arazilere mayın döşeyerek ve özellikle araziye konularak geri çekiliyor.

YPG komutanlarından öğrendiğimiz ilk hedefin Cizre ile Kobanê arasında koridor açmak olduğu yönünde. Cephedeki düzenlemeler YPG komutanlığı tarafından yapılıyor. Güçler, ihtiyaca göre belirlenen alanlara aktarılıyor.

Yoldaşlar bizi Miştenur tepesine çıkarmayı ihmal etmiyor. DAİŞ'in birkaç gün önce füzeyle saldırı düzenlediği bir yoldan çıkıyoruz tepeye. En güvenli yolun bu olduğu diğer yolların mayınlı olabileceği söyleniyor. Ve Miştenur Tepesindeyiz. Şehir için simgesel anlamı büyük olan bence azıcık yüksek bir büküntü olan tepe, şehre hâkim. Etraf dümdüz.

Karşıda tüm "görkemiyle" nazlı nazlı dalgalanan, Kobanê'de zafer kazanılınca, "orda kazandığınız ama biz buradayız" dercesine göndere çekilen 40 metre yüksekliğinde Türk bayrağı.

Kobanê'de dikkatimi çeken en belirgin şey yoldaşlar dâhil olmak üzere savaşçıların ölüm duygusuna bakışları oldu. Dün, ya da birkaç saat önce yan yana olduğun birini kaybetme tehlikesi, gerçekliği; hayata, yaşama dair algıları da değiştiriyor. Bir yanıyla insanı daha hassas hale getiriyor. Diğer yandan ölümü savaşın gerçekliği içinde anlamlandırıyor.

Ölümün küçültülmesi de diyebileceğim bir durum var. Mevzide her yoldaş defalarca ölüm tehlikesi atlattı. Birçoğu kıl payı vurulmaktan kurtulmuş, kimisi birkaç yara almış. Bu durum mevzilerde bulunan hemen tüm savaşçılar için geçerli. Ölümü, ölüm korkusunu, eşğini aşma, onu küçültme gerçekliği yaşanıyor. Moral ve motivasyon özellikle zaferin kazanılmış olmasından dolayı oldukça yüksek. Savaş daha önce tanıdığım birçok yoldaşa gözle görülür bir değişiklik yaratmış. Birçok yoldaşın özgüveni artmış, yetenekleri açığa çıkmış.

Partizanca Direnişin İzinden

Gözlemler kuşkusuz kısıtlı. En güzeli, tarih yazanların, tarihi ileri taşıyanların, onu değiştiren, ona emeği, bilinci ve ruhıyla şekil verenlerin anlatması. Direnişi en güzel, onu kaniyle büyüyenler anlatabilir zira. En güzel özgürlük türküleri onların ağızından ve kaleminden çıkmıştır tarih boyunca. En büyük destanlar onlar tarafından yazılmıştır. İnanıyorum ki bu tarihin kahramanları da, direniş günlüğüne dökülen satırları paylaşacaklardır.

Ve artık gitme vakti. Burayı, yıkıntılar arasında yükselen bu direniş ve umudu bırakmak çok zor. Özellikle yoldaşları. Sımsıkı sarılıyoruz. Yürek ve kucak dolusu selam gönderiyorlar farklı mevzilerde, alanlarda direnişi büyüyen tüm yoldaşlara.

Ayrılık vakitleri en zor anlardır. Çünkü insana neden o an yaşadığını, varlık nedenini, karşısındakiyle ve bulunduğu yerle ilişkisini yeniden gözden geçirme gerekliliğini hissettiriyor. Bir yanıyla, her şeyin, yeniden bilinç süzgecinden geçirilmesidir yaşanan. Birbirinden uzak yerlerde, aynı amaç uğruna çarpan yüreklerin ne kadar yakın olduğunu hissediyorum bir kez daha.

Kobanê'de, Suruç'ta, Amed'de, Erzincan'da, Dersim'de; Ankara, İstanbul ve İzmir'de, Mersin ve Rize'de, Londra ve Paris'te; Afrin ve Cizre'de; baskı sömürü ve zulme karşı direniş ve özgürlük türkülerinin olduğu her yerde, sınırlar bir anda ortadan kalkıyor aslında. Zira direniş, sınırları, zamanı ve mekânı aşan bir anlamı içinde taşıyor. Yoldaşlarla yeniden karşılaşma, direnişin ve mücadelenin bir başka kesitinde mutlaka buluşma sözüyle ayrılıyoruz.

Gecenin karanlığında adımlarımız toprağında bağrına değerken, Kobanê'den yükselen Partizanca direnişin izlerini takip ediyoruz...

Güçlü bir örgüt için; İrademizi Eylemimizle Birleştirelim

Demokratik merkezîyetçilik ilkesi; uygulandığı yönün ağır bastığı farketmeksizin, örgütü bir arada tutan tek bir vücut olarak hareket etmesini sağlayan bir işlevdedir. Örgütün ayrı ayrı bireylerini, kolektif birimlerini metal parçalara benzetirsek demokratik merkezîyetçilik ilkesi bir mıknaştır.

Siyasetin daha fazla sokakla buluştuğu, sokağın çatışmalı-çatışmasız biçimlerde ülke gündemindeki politik atmosfere yaptığı müdahalelerle ilerleyen bir sürecin içerisinde geçiyoruz. Sokağın daha fazla örgütlenildiği, kitlelerin geçtiğimiz sürece oranla sokağı daha etkin kullandığı bir dönemeçteyiz. Sokağın etkinliği farklı öznelerden, kitlelerden aldığı renk, sistemi derinden sarsmakta, yönetme krizini büyütürken AKP komutasına korku salmaktadır.

6- 10 Ekim Kobanê serhıldanı, 15 bin metal işçisinin grevi ve kadınların Gezi İsyanı Özgecan Aslan eylemleri; yükselen kitle hareketlerinin vücut bulduğu, korkunun büyütüldüğü ana halterler oldu. Öne çıkan bu eylemler, önümüzdeki sürecin de nasıl bir politik atmosferde geçeceğinin bulgularını barındırmaktadır. Kitlelerin daha fazla hak arayışının içerisine gireceği sisteminde gelecek olan bu dalgayı bastırmak için çeşitli saldırılarda bulunacağı bir süreç bizleri beklemektedir.

Devletin gerek siyasi-kolluk gücüyle gerekte ideo-

lojik saldırılarını büyütürken halkı dizginlemek için “yulara” daha fazla asılacağı açıktır. İç güvenlik paketiyle; demokratik alan çalışmalarını “ilgalleştirmeye”, her türlü eylem ve demokratik hak talebini zorla bastırma-ya, kitleleri örgütsüzlüğe mahkûm etmeye çalışacaktır. Zor ve şiddetle kitlelere bir taraftan örgütlü mücadeleden uzaklaştırırken bir taraftan da ideolojik saldırılarıyla örgütlenmelerin altını boşaltmaya, kitlelerde algı bulanıklığı yaratmaya çalışmaktadır. Bu anlamda sistem tarafından yürütülen ideolojik saldırıların kitleler nezdinde ciddi bir karşılığı vardır.

Örgütlenmenin, örgütlü mücadelenin kibar haliyle; özgürlüklerin engellendiği bir alan, sınırlandırılmış bir dünya olduğu anlamı kitlelere aşılacaktır.

Sistemin bu saldırılarıyla birlikte sömürü düzeninin devamını garantiye almak için bir ahtapot gibi sardığı örgütlü mücadele; kitlelerin kurtuluşu için bir zorunluluk, sistemin sömürü çarkında öğütölmek istenenlerin yıkıcı güç birliğidir.

Sömürüye karşı örgüt, bir zorunluluktur!

Kendi iktidarlarını, sürekli olarak güçlendirmek, halkın üzerindeki sömürü döngüsünün sürekli kılmak için devlet, egemenlerin bir gücü olarak örgütlenmiştir. Medya, kültür, eğitim, askeri vs. bilumum örgütlenmelerle tepeden tırnağa kurumsallaşmış bir yapı ile kitlelerin her türlü özgürlük talebini bastırmak ve kendini sürekli olarak yeniden üretmek için varlığını sürdürmektedir.

Var olan bu yapıyı sonlandırmak ve yeniyi inşa etmek için ilk olarak kendi örgütlülüklerimizi güçlendirmek, sürekli olarak buradan doğru hareket etmek zorundayız. Bu kapsamda yürütmüş olduğumuz tartışmalar ve bunların pratik alandaki yansımaları örgüt inşa etme zemininden yükselmektedir. Bahsini ettiğimiz zeminden doğru yürüttüğümüz tartışmalarla birlikte, yerel ve merkezin uyumu, kolektif çalışma, alan açma-yaratma, hızlıca bir araya gelme, refleks koyma gibi başlıklarda oldukça önemli adımlar attık. Bu adımlarımız örgütlü gücümüzü artırırken, bir taraftan yeni faaliyet alanlarımızın doğmasını, yeni çevre ilişkilerimizin örgütümüzün bünyesine dâhil olmasını sağladı. Örgütlü yapıımızdaki bu genişleme durumu yapabileceklerimizin de sınırlarını genişleten bir niteliği içerisinden barındırmaktadır. Bu anlamda eylem ve irade birliğinin genel kitlemizle buluşması, örgütümüzün toplamını ortak bir hedefe kilitletmesinde, her faaliyetçimizin bu hedefte emeğini buluşturmasını sağlayacaktır. Örgütümüzün esas olarak güçlenmesi de eylem ve irade birliğinin ne kadar sağlandığıyla doğru orantılı olarak gelişecektir.

Eylem ve irade birliği; Demokratik Merkeziyetçilik

Eylem ve irade uyumu bir örgütün ne kadar güçlü olduğunu gösteren temel taşlardan bir tanesidir. İster sistem parti ve kitle örgütlenmeleri, ister demokratik alan- kitle örgütleri isterse de dar kadro örgütleri bu anlayış çerçevesinde örgütlenmektedir. Bu anlayışın somut olarak ifadesi, demokratik merkeziyetçilik ilkesi olmaktadır.

Demokratik merkeziyetçilik; kadro örgütlenmeleri ve kitle örgütlenmelerinde dönem dönem değişiklikler göstermesiyle birlikte esas olarak farklı yönleri ağır basarak işletilmektedir. Demokratik merkeziyetçilik ilkesi; uygulananın hangi yönün ağır bastığı farketmeksizin, örgütü bir arada tutan tek bir vücut olarak hareket etmesini sağlayan bir işlevdedir. Örgütün ayrı ayrı bireylerini, kolektif birimlerini metal parçalara benzetirsek demokratik merkeziyetçilik ilkesi bir mıknaştır. Her parçanın bir araya gelmesi bir birine kenetlenmesi için demokratik merkeziyetçilik ilkesi bir mıknaştır görevin-

dedir. Eğer biz, o ilkeyi aradan çıkartırsak bu parçaların bir araya gelmesi de imkânsızlaşır, dağınık bir yapı ortaya çıkar. İşte bu yüzden, demokratik merkeziyetçilik ilkesiyle örgütlenmekteyiz. İster dar kadro örgütü olalım, ister kitle örgütü olalım, demokratik merkeziyetçilik ilkesindeki demokrasi meselesini her örgüt kendi nesnel gerçekliğinden ve konumlanışından doğru sonuna kadar işletmektedir. YDG'nin, yerellerden merkeze doğru örgütlenmesi ve demokrasiyi uygulayabileceği birçok alanı kullanabiliyor oluşundan kaynaklı demokrasi kısmı ağır basmaktadır.

Örgütümüzde demokrasi kısmının ağır basması, karar mekanizmalarımızda, toplantılarımızda farklı fikirlerin karşılıklı savaşımın yoğun olarak yapabilmemize olanak sağlamaktadır. Ancak her örgüt yürüttüğü tartışmaları, fikirleri eyleme geçmek için bir sonuca bağlamak zorundadır. Buradan sonra eylem ve irade birliği devreye girmektedir. Demokratik merkeziyetçilik ilkesi; daha çok karar alma kısmına dair bir ifade olsa da eylem birliğini de içerisine almaktadır. Sonuç olarak aldığımız kararları yalnızca ilan etmek için almıyoruz. Her aldığımız kararın sonrası ve sorumluluğu bulunmaktadır. Bizim meselenin bu halkasına ağırlık vermemiz gerekmektedir. Yürütülen tartışmalarla birlikte alınan kararı biz daha öncesinde savunuyor olalım ya da olmayalım altında bizim imzamız bulunmaktadır ve o karara uyma yükümlülüğümüz vardır. Bir karar aldıysak o karar artık örgütümüzün kararı olur ve o karara uyum her örgütlü yoldaşımızın görevidir. Pratik anlamda yakaladığımız hareketliliği bu temel anlayışımızla güçlendirdiğimiz oranda gücümüzü ve kurumsal yapıımızı artırmamızın önünde herhangi bir engel bulunmamaktadır.

Hakim Sınıfların En Büyük Silahı “ŞOVENİZM” (2)

Şovenizmle ilgili ilk yazımızda, şovenizmin ortaya çıkışı ve hakim sınıflar tarafından nasıl kullanıldığına değinmeye çalıştık. Bu yazımızda ise şovenizm; Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda nasıl oluştuğunu ve Türk hakim sınıflarının, ilk günden bu yana nasıl kullandığını anlatmaya çalışacağız.

Osmanlı'da uluslaşma çalışmaları pan-islamizm düşüncesiyle II. Abdülhamit döneminde vücut bulmaya başlar. Avrupa'daki devletlerin Osmanlı topraklarında hakimiyet kurduğu döneme denk gelen pan-islamizm; Müslüman toplulukların fazla olduğu ülkelerin ekseninde bir devletleşmeyi siyasal amaç edinmiş ancak başarılı olamamıştır. Ardından süre gelen Pan-türkizm akımıyla Osmanlı döneminde bulunan sadece Türk toplulukların üzerinden, ulusal devlet projesini hayata geçirme içersine girmiştir. Dönemim Türk hakim sınıfları, zor bir görev üstlenmiştir. Avrupa emperyalizminin Osmanlı'yı dört bir taraftan çevirdiği dönemde, dönemin hakim sınıfları, Türkleştirme politikasıyla ülkede bir sürü katliama sebebiyet vermiştir ve bunu “Devletin Bekası” için yaptığını söylemiştir.

Günümüzde yapılan katliamların karakteristik özelliği; Osmanlı'nın, Türkleştirme projesiyle beraber vücut bulmuştur. Ülkede yapılan katliamların bir çoğunu, halk kitlesi gözünde meşrulaştırmak için Türk hakim sınıfları

6-7 Eylül Olayları- İstiklal Caddesi

devletin bölünmez bütünlüğü şeklinde, günümüz Türkçesine uyarlamıştır.

Devletleşme yolunda Türk-İslam sentezli bir yola giden Türk hakim sınıfları, ulus devleti olma özelliğinin en önemli özelliklerinden birine, iktisadi yapı oluşturma sorununa sıra gelmiştir. Burada Türkleşme politikası adı altında Rum ve Ermeni soykırımlarıyla el koyulan iç pazara daha ulaşılmış değildi. Daha önemli olan pazar tam anlamıyla ele geçirilmedi. Türk komprador burjuvazinin o dönemdeki hedefi, iç pazara hakim olmaktı. Bir sürü faşist politikayla ulus devletini yaratan, Türk komprador burjuvazisi iç pazara hakim olmadan, kasasını dolduramayacağını biliyordu. Osmanlı'daki devletin bekası diye ortaya çıkan politikalar, bu dönem de işçi, emekçi ve köylü yığınlarının karşısına “Türkiye Türklerindir” şeklinde çıkıyordu.

Şovenizmin İktisadi Alandaki Yansıması

O dönemde, İstanbul ticaretin en önemli şehirleri arasındaydı. Ülke pazarının en canlı ticaret noktasını İstanbul oluşturuyordu. Türk komprador burjuvazisi için İstanbul'daki ticaret pazarını kontrol altına almak önemliydi. O dönemde, İstanbul ticaret hattını Rumlar oluşturuyordu. Özellikle tekstil konusunda pazara sözü olan Rum küçük burjuvazisi, Türk Komprador sınıfının hedefi haline geldi. Tam da o döneme denk gelen “Türkiye Türklerindir” kampanyasında, 1955 yılında İstanbul'da “İstanbul'u Rumsuz Hale Getirelim” şiarıyla Rum ve Ermeni halkı katliama ve tecavüze maruz kalarak, İstanbul'dan zorla çıkarılmıştır.

Yapılan katliamlarda yer alan, ezilen halk kitlelerine kalan tek pay muazzam bir şovenist kültür ve faşizmdir. Türk hakim sınıfları, sadece Rum ve Ermenileri iç pazardan dışarı atmış olmamış, bir sürü yoksullukla uğraşan işçi, emekçi, köylü kitlesinin kendi öz sorunlarından arındırıp “Devletin Bekası” (Osmanlı döneminde örneklerini gördüğümüz gibi) uğruna farklı kimlikte ama aynı sınıfsal temelde var olan kitlelerin üstüne saldırmıştır.

Şovenizm, üzerine kurulan bir Türk devleti yaratılmıştı. Ama hakim sınıflar şovenizmi kullanmak için daha yeni başladıklarını İzmir İktisad Kongresi'yle göstermişti. Katliamlarla, süre gelen bir ülke sahibi olan hakim sınıfları, artık yabancı sermayeye açma zamanı

gelmişti. İzmir İktisadi kongresiyle, emperyalizme ülke pazarına sermayesini ihraç ettiren politikaların önünü açan kongrede, halk tabanında meşrulaştırmaya yine ihtiyacı vardı. İzmir iktisadi kongresinin, halk kitlesine yansıyan ana teması, sözde kurtuluş savaşında ölen askerlerin ailelerine yapılan yardımlardan ileri gelmesiydi. Ancak ne hikmetse, yapılan iktisadi kongresinde kurtuluş savaşında ölen askerlerin ailelerine verilecek ücretler hiç gündeme gelmedi. Şehit kavramının, halk kitleleri üzerindeki etkisi o dönemden süre gelmektedir. Yine hakim sınıfların, şovenizmin alt yapısını oluşturduğu şehitlik kavramını günümüzde de kullanmaktadır. “Şehitler ölmez vatan bölünmez” şiarı üzerinden, oluşturulan kültür ile birlikte özellikle küçük beldelerde, Kürt halkı üzerinde bir nefret oluşturmuşlardır. Daha önceki yazıda da değinildiği üzere, esasa aldığı politika “vatan millet” edebiyatı üzerinden, Türkiye Kürdistanı’ndaki pazara söz sahibi olmak ve bu girişim için halk kitlelerini yanına çekmekti.

TC’nin değişmeyen gerçekliği şovenizm

Son dönemde işçiler üzerindeki katliamlarla gündeme gelen AKP hükümeti, Soma’da yapılan katliamda da İzmir iktisat kongresine benzer bir girişimde bulundu. Soma’da katledilen işçileri şehit mertebesine çıkararak AKP hükümeti, şehitlerimizin ailelerine yardım yapılacağını söyleyerek, halk kitlelerinin isyanını bir nebze olsun bastırma girişiminde bulundu. Ancak pratikte hiç kimseye ücret ödenmediği burjuva medyaya dahi yansdı. Neo-kemalist politikaların devamcılığını yapan AKP hükümeti bu konuda da, ustalarından devraldığını bir o kadar da ustaca kullanmaktadır.

Yine hakim sınıfların, ulusal pazarda hakim olmada en çok önem verdiği, meselelerden bir tanesinde ticaretin gelişimi için pazardaki dil birliğidir. Buna yönelik girişimlerde, kullanacağı politik malzeme şovenizm olacaktır. Sömürüye uğrayan, halk kitlelerini sokakta harekete geçirmek için şovenizm bulunmaz bir silahtır. CHP dönemine denk gelen “vatandaş Türkçe konuş” kampanyasıyla şovenizm namlusunun ucu bir kez daha Kürt halkına yönelmişti. Otobüslerde ve halkın birlikte buldukları yerlerde Kürtçe konuşan Kürt kitlesine saldırması, bu politikanın sonucuydu. Hala devam eden anadilde eğitim tartışmalarının bir sonuca ulaşmaması da bu zihniyetin bir ürünüydü. Baktığımız zaman bu gün birbiriyle kanlı bıçaklı olan, AKP ve CHP birbiriyle ortaklaştığı tek yer şovenizm olsa gerek. İki partisinde hükümet olduğu dönemlerde, çözülme sorunlarından bir tanesinde ana

dilde eğitim ve ana dil meselesiydi. Aslında şovenizmin tarihsel gelişimini incelediğimizde, Osmanlıdan devralınan şovenizm CHP’nin hükümet yaptığı dönemde şekillenmiş ve AKP hükümetiyle devam etmektedir.

Şovenizm algısını hakim sınıflar, bir ulusun başka bir ulustan kendine üstün görmesi ve kendi ırkının devamlılığını sağlaması, var olan devletin bütünlüğünün bölünmemesi üzerinden sınıf mücadelesinde vurulan bir darbedir. Çünkü kendi varlığının ve kendi bütünlüğünün varlığını devam ettirmeye kendini inandırmış birey, sınıfsal çelişkileri görmezden gelir. Tek sorunun, onu kurtuluşa götürecektir tek sorunun vatanın bölünmez bütünlüğü olduğunu düşünür. Ancak esas meselesinin hakim sınıfların, ezilen sınıflar üzerinde kurduğu taahhümün kültür anlamında, kendini yerini sağlamlaştırmasıdır.

Şovenizmi tarihsel olarak incelemeye çalıştığımızda, sistemin özellikle pazara hakim olmaya çalıştığı dönemlerde oraya çıkan, bir olgu olarak kullanıldığını görüyoruz. Sermayenin bir takım özgürlüklere gerek olmadığı ülkelerde, şovenizm daha net bir şekilde görülmektedir. Sınıf mücadelesinde, şovenizm çok tehlikeli ve karşı devrimcilerin kullandığı bir silahtır.

Bizler, sınıf mücadelesinin bir parçası olanlar şovenizmle her dönem mücadele etmeli, üniversitelerde, mahallelerde hakim sınıfların yapmaya çalıştıklarını teşhir etmeliyiz.

Kaynak: (Özgür Gelecek Şovenizm, Uluslaşma ve TC’nin Ortaya Çıkışına Dair Yazı Dizisi)

İzmir’den Bir YDG’li

6-7 Ekim- Antep

NEWROZ, BI KOBANÊ ra SERFIRAZIYE!

Yoğun bir sürecin başlangıcı olan Mart ayı bahar çalışmalarımızın ilk evrelerini oluştururken; 8 Mart ve 21 Mart, politik yönelimimizin ana damarlarını oluşturuyor. Ulusal sorun ekseninde tartışmalarımızla beraber, pratik sürecimizi daha da yoğunlaştıracağımız bu süreci ele alışımızı doğru bir zeminde okumak ve kafa yorarak çalışmalarımızı yerellerden merkeze doğru ilerleterek işletmek ve bütün alanlarımızı beslemek örgütümüzün ilerlemesine büyük bir katkı sağlayacaktır.

Burada çalışmalarımıza bir bütünlüğü sağlayacak olan ve merkezileştiren mekanizmalarımızı kitlemizden doğru işletmek önemli bir yerde durmaktadır. Yani komisyon, yürütme ve divan toplantılarımızın rolü burada çok önemlidir. Hem çalışma tarzımızın gelişmesi hem de bir bütün örgütlülüğümüzü merkezileştirecek olan bu araçlarımızın misyonlarını derinleştirerek kavramak ve işletmek; ulusal sorunda öznelleşmeyi de pekiştiren ve ilerleten bir noktada durmaktadır.

Bahar sürecine hazırlanırken, çalışma tarzımız açısından önemli bir yerde duran bu araçlarımızı işlevli bir şekilde kullanmamız işimizi bütünleştiren ve kolaylaştıran bir noktada durmanın yanı sıra **örgütlü gücümüzü geliştiren ve bir adım daha ileriye taşınması bakımından önemlidir.** Bu süreçte Newroz örgütlenme komisyonlarını kurabiliriz. Geçici bir süreliğine kurulacak olan komisyonlarımızda çevremizde gelişmeye açık olan yoldaşlarımızın yer alması ve bu sürecin örgütlenme mekanizmasında yer alması kendi örgütlülüğünü de bir adım daha ilerletecektir.

7-8 Şubat'ta, Ankara'da yaptığımız eğitim çalışması ve Divan toplantımızda bu sürecin örgütlenmesinin poli-

tik çerçevesini ortaya çıkarmıştık. İlk etapta bu sürecin bir bütün alanlarımızdan örgütlenmesi açısından önemli bir yerde duran divan toplantımızı yapmamızdı. İkinci ayağı; alanlarımızda kitlemizle alacağımız toplantılarla alanlarımızın özgünlüklerine göre politik yönelimimizi tartışmak olmalıdır. Divan toplantımızda çizdiğimiz politik pencereyi buradan beslemek ve kararları burada somutlamak, yani kitlemizle buluşturarak işletmek temel çıkış noktamız olmalıdır.

Ulusal sorunun çözümünde öznelerin bir parçası olarak kendi örgütümüzü görme noktasındaki attığımız somut adımlarımıza, Newroz süreciyle birlikte **hız kazandırabiliriz.** Newroz'la beraber Kobanê zaferiyle örgütlenmeye çağrı yapmak bu sürecin en önemli noktasıdır. Baskı, saldırı, tasfiye rüzgarlarının bu kadar yoğun olduğu, örgütsüzlüğün ve yılgınlığın propagandasının tavan yaptığı bu süreçte; direnişin, serhıldanın adı olan Newroz'un; bugün Kobanê'deki destansı direnişin sonucunda zaferle birleştirilmesi; bütün saldırılara cevap olan bir yerde durmaktadır. Bu pencereyle bahar sürecini ele almak ve yoğunlaşmak aynı zaman da şovenizme de darbe vurmanın bir diğer adımıdır. Divan toplantımızda açığa çıkan bu pencereyi alanlarımızın özgünlüklerine göre şekillendirmemiz ve geliştirmemiz; bugüne kadar yakaladığımız ivmeyi bir adım daha ileriye taşıyacak bir noktada durmaktadır.

"Newroz, Kobanê'yle Zaferdir!" şiarının, somutlanacağı yer, kitle faaliyetimizi ilerletmemiz ve çalışma tarzımızı geliştirmemizdir. Bu da kafa yormamıza ve örgütümüzü yaşamımıza somutlaştırmaktan geçer. Biz ne kadar yoğunlaşırsak, o kadar politikalarımızı kavrar, geliştirir ve kitleyle bütünleşiriz.

Kobanê Zaferini Tellerin Bu Tarafından Solumak

YDG olarak konferansımızda savaş süresi boyunca alanlardan Urfa Suruç'a gidip oradaki çalışmalara dahil olma, çocukların umudunu, halkın acılarını paylaşmayı ve direniş havasının bir parçası olmaya devam etmemiz gerektiğini kararlaştırmıştık.

Bizlerde İstanbul YDG olarak Suruç'a gittik. Aslında bu benim en çok istediğim şeylerden bir tanesiydi. YDG olarak bu savaş süresi boyunca **Rojava** ve **Şengal** halkıyla dayanışmayı sağlamak için "MİL BİDE, MİLE BERXWEDANE ROJAVA Ü ŞENGALE PİŞT GRİYE MEZİN BIKE" ve liseli YDG'nin bulunduğu okullarda "Sakladığın değil paylaştığın senindir, insanlara yardım elli uzatmaya ne dersin?" şiarı ile kıyafet yardımı toplama gibi bir çok kampanya da bulunduk. Ama bazen bunları da yetersiz kaldığı görülmektedir. Çünkü bu insanların sadece maddi desteğe değil, aynı zamanda manevi desteğe de ihtiyaçları vardı.

Yola çıkmıştık, yol boyunca türkülerimiz, marşlarımız hiç susmadı Urfa'ya giriş yapmıştık. Öncelikle yanımızda getirdiğimiz yardımları Suruç'daki toplama merkezine bıraktık. Daha sonra, Mahser köyüne doğru yola çıktık. Köye geldiğimizde, kısa bir yürüyüş gerçekleştirdik. İnsanlar bizi çok sıcak ve coşkulu karşıladı. Yürüyüşümüzün ardından, çocuklarla sohbet etmeye başladık.

Sohbetlerden biri de on yaşındaki bir çocuklaydı. Ben çocuğa, Kobanê'de eviniz yıkıldı, yapıldıktan sonra geri dönecek misiniz dediğimde, o yaşta ki kocaman yürekli çocuğun bana verdiği cevap ile düşünmeye başladım. "Abi, dedi ev dediğin nedir, yapılır, ama bizim şehitlerimiz geri gelir mi?" dedi. İşte bu çocuklar böyle çocuklar. Her birinin ayrı bir hikayesi var. Kimisi babasını, kimisi annesini veya abi, ablasını kaybetmişti. Daha sonra konuştuğumuz bir çocuk bize duyduğu sıcak kanlılıktan ve sevgisinden kolundaki bilekliği çıkarıp bize hediye etti ve ardından da bizden telefon numarası istedi. Bizde verdik. Sonra ise kalacağımız Mizeynter köyüne doğru, yürümeye başladık. Köye vardığımızda önce kalacağımız yeri ayarladık. Daha sonra yapılacak çalışmaları ve nöbet listesinin planlamalarını yaptıktan sonra ise yemeğimizi yedik ve ateş başındaki halaylarımıza ve sohbetlerimize devam ettik. Sonra çadırlarımıza geçtik.

Gece, ilk nöbetimi tutacaktım. Suruç'un havası gerçekten çok soğuktu ama değerdi. Nöbetimizden sonra kaldığımız, çadırlara gelip uyurduk. Sabahları 07.00'de rojbaş ile uyanırdık. Düzenli, bir şekilde herkes kendi yatağını toplar ve kahvaltıyı yapmak için lojistik bölümüne geçerdik.

Kahvaltından sonra olan boş vaktimizde var olan işlerimizi halleder saat: 09.30'da insan zincirine katılırdık. Daha sonra, servislere biner çalışmaları yapacağımız çadır kentlere giderdik. Burada, çadır kurma ve anket yapma görevlerini yapardık. Anket yapmamızın sebebi ise, çadırlarda bulunan kadın, erkek ve çocuk sayısına göre gelecek yardımlarını eşit bir şekilde dağıtmaktı. Günümüz böyle geçerdi. Ben anket grubunda yer alıyordum ve böylece insanlarla sohbet etme fırsatım oldu. Her girdiğimiz çadırdaki insanlar bizi sofralarına veya çay içmeye davet ediyordu.

Saat:15.30 oldu mu çadırlara dönerdik. Akşam yemek saatimiz 18.00 ondan sonra gün değerlendirmemiz ve eğitim çalışması gibi çalışmalarla geçerdi. Sabahları boş olan vaktimiz ise, köy de Sinop'tan gelen bir amcannın **Arin Mirxan** ve **Kader Ortakaya** şahsında tüm Kobanê şehitleri için, yaptırdığı kütüphanede düzenleme çalışmalarına katılırdık. Kütüphane için birçok fikir çıktı arkadaşlardan. Bizde elimizde var olan kitapları kütüphaneye bırakma kararı aldık.

Birde çadırlarda insanlar için yeni bir sorun oluşmuştu. **Urfa Büyük Şehir Belediyesi**, kendi açtığı çadırlara insanların gelmemesi üzerine yemeği kesme kararı almıştı. Aslında bizler de biliyoruz ki bunların bunu yapmasının tek sebebi insanların kendine muhtaç bırakma ve kendi propagandasını yapmaktı. Ama bu insanlar oyuna gelmedi.

Bizler YDG olarak tüm halk gençliğine çağırımızdır. "Gelin hep birlikte dayanışmayı büyütelim, insanların acılarını paylaşıp çocuklarda ve kadınlarda savaşın bıraktığı izleri, korkuları birlikte aşalım" unutmayalım ki insanları maddi ihtiyacın yanında manevi desteğe de ihtiyaçları da vardı.

Sarıgazi'den Bir Liseli YDG'li

Oğuz Yoldaşa...

Oğuz yoldaş seni nasıl anlatacağımı, nerden başlayacağımı hiç bilemiyorum... Seni sadece alanlarda faaliyet yürütürken “merhaba” diyecek ve hal hatır soracak kadar tanıyabildim. Sadece siperdaşlık ilişkisi boyutunda samimi olabileceğimizi düşünmüştüm ve pratik adımlarımı da buna göre atıyordum. Aslında ne kadar pişmanım bir bilebilseydin... Sen ise o samimiyeti çoktan aşmış her karşılaştığımızda bana “*Yoldaş nasılsın, iyi misin?*” gibi soruları yöneltirdin.

Aramızdaki tek farkın senin ESP, benim de YDG flaması tutmak olmadığını çoktan farkına varmıştın. Ben ise sana “*Yoldaş*” diyemiyordum. Ama bak şimdi bu yazıya sana “*Yoldaş*” diyerek başlıyorum. Şehit olduğun haberini internette haber linklerinde öğrenmiştim. Açıkçası, söz konusu Kobanê olunca şehit haberine, intikam alma gözüyle bakıyorum. Bu, Paramaz için, Kader için, Arın için de böyleydi. Ancak senin resmini görünce kirvem, derince bir iç burkulmasına teslim olmuşum. Seninle karşılaştığım vakitler, birden bire gözümde canlanıyordu ve buna engel de olamıyordum. Üstünde giydiğin her şey dahi olmak üzere apaçık ve net bir şekilde gözümün önünden geçiyordu. Her neyse artık bunlar geride kaldı...

Sen, tuttuğun meşaleyle Kobanê semalarını aydınlattın, aydınlatmaya da devam edeceksin. Birde, emperyalizme ve onun gerici uşaklarına korku salmaya devam edeceğiz. Emperyalistler hiç usanmıyorlar biliyor musun? Çıkarlarına uygun hareket edecekleri zaman

silahları ve tankları karşısında direnecek bir halk, kendilerine “ölüm” sloganlarıyla karşılık verecek, dünyayı dar edecek nice “*Oğuzları*” yok sanıyorlar. Sen ve senin gibiler onlara mazlum halkları katletmenin, bir avuç kirli paraya, yani sermayeye tercih etmelerinin bedelini ağır ödeyecekler. Tıpkı Kobanê’de bugün doğan güneş gibi. Ama biz biliyoruz ki; bu güneşin bir parçası da sensin. Kobanê’nin emperyalizme, onun taşeronu TC’ye ve IŞİD çetelerine mezar olduğu gün; buna sevinen Kobanê’li küçük çocukların, gülüşlerinde ve göz bebeklerinde senin hayalin canlanacak. Ezilen halkların özgürlüğe kavuşacağı gün, sizler de yatığınız yerde rahat uyuyacaksınız. Ankara’da Kızılay’ın sokaklarından, Tuzluca’yı’n yoksul ve emekçi semtlerinden, Rojava siperlerine uzanan bir dolu direnişlerle özdeşleşmiş bu geçmiş, Kobanê’nin ve bizlerin yolunu aydınlatmaya devam edecek.

Kaldığın yerden siperdaşların ve yoldaşların mücadeleyi devam ettiriyor. Rojava’da katillere ve çetelere sıkılan her kurşun, bütün dünyayı titretmeye devam ediyor. Ezilen halkların onurlu mücadelesi, her geçen gün daha da katmerleşerek “*Berxwedanlarla, serhildanlarla*” büyütülüyor. Faşizm tarafından zulme uğratılan yerlerde “*Tekoşinler*” varsa, bugün de adresi Kobanê’dir. Zafere kadar intifada şiarları her mücadelede doğrulanıyor.

Ankara’dan Bir YDG’li

Cinsel şiddete karşı öfkemiz, isyan; İsyanın adı Özgecan!

Konferansımızın ardından yenilenen merkezi kadın komisyonu toplantımızın ilkinin Mersin’de gerçekleştirdik. Öncelikle divan toplantılarında aynı bir zaman diliminde, sadece kadın gündemi etrafında bir araya gelmenin adımı olması açısından oldukça önemli. Özgün kadın politikalarımızı üreteceğimiz alan olan genç kadın komisyonumuzun, nitelikli bir yapıya kavuşması için komisyon olarak düzenli bir biçimde bir araya gelmemiz gerekiyor.

Kadın komisyonu toplantısında yürüttüğümüz tartışmalar sonucunda aldığımız kararlar, alanlarımızda YDK Kadın Konferansına hazırlık çalışmalarında vücut buldu.

YDK Konferansına hazırlık sürecimizi alanlarda atölyelerle eğitim çalışmaları yaparak ve kitle çalışmasına yoğunlaştığımız bir süreç olarak ele aldık. Atölye çalışmalarımızda derinlemesine yürüttüğümüz tartışmalarda açığa çıkan tanımlamalarda yer yer öfkelenedik. Fakat önemli olan öfkemizi örgütlemek yani öfkemizi politik bir kalıba dökmekte olduğunu fark ettik. Atölyelerimizde birbirimizle paylaştığımız her “hikâyenin” sadece bize ait “hikâyeler” olmadığını anlamlandırdığımız vakit yaptığımız çalışmadan kendimizi güçlendirerek çıkmış olduk.

Özgecan’ın öfkesi, isyanımız oldu

Cinsel şiddete karşı örgütleyeceğimiz kadın konferansının çalışmalarına yoğunlaştığımız bir süreçte aldık acı haberini. Bir kadın daha katledildi. Tıpkı tecavüz karşısında **tavizsiz direnen Reyhaneh**, taciz karşısında **ses çıkaran Tuğçe Albayrak** gibi, tecavüz edilerek katledildi Özgecan.

Neredeyse her gün yüzlerce kadının cinsel şiddete uğradığı bir toplumda bizlerde en konuşulmayan, en gizli kalan yarımız “cinsel şiddet” kavramını tanımlayarak ve yüzleşerek

başladık çalışmalarımıza. Tam da bugünlerde Özgecan’la birlikte öfkemiz katmerleşti. Ve merkezi kadın komisyonu olarak kadın ve LGBTİ cinayetleri karşısında refleks gösterilmesi, komisyonun böyle süreçlerde söz söylemesi için kadın komisyonunun gelişen kadın gündemine dair açıklama yapmasının önemi üzerinde durmuştuk. Özgecan’ın katledilişle birlikte genç kadınlar olarak “**yasta değil, isyanda olduğumuz**” çağrısıyla birlikte kadın kitlelerin biriken öfkesiyle birlikte sokaklarda buluştuk.

Komisyonumuzun, Özgecan Aslan’ın katledilmesiyle birlikte yaptığı çağrıya bulunduğumuz her alanda sokağa çıkarak yanıt olduk. Kadınların biriken öfkesini isyan çağrımızla büyüttük. Kampüslerde, meydanlarda Özgecan için refleks eylem ve etkinliklerin çağrıcısı olduk.

YDK Konferansında pilot bölge olarak belirlediğimiz Mersin ve Dersim illerinde ise özgün genç kadın çalışmaları örnek için çizmiş olduğumuz yönelim Özgecan eylemleriyle birlikte alanlarda yaşam buldu. Komisyon çağrısıyla birlikte alanlarda YDG’li kadınlar olarak harekete geçmemizle birlikte, kadın çalışmalarına ivme kattığımız bir dönem oldu.

Kitle çalışmasına yoğunlaştığımız dönemde erkek egemenliğinin kadınlara yönelik cinsel şiddetini teşhir ederek yürüttüğümüz çalışmalarda kadınların yoğun ilgisi ile karşılaştık. Bu ilgi aslında Özgecan’ın katledilişle birlikte kadınların yıllardır biriktirdiği öfkenin dışı vurumuydu bizim için. Özgecan eylemlerinde sokaklara taşan genç kadınların öfkesi “cinsel şiddet” e karşı büyüttüğümüz isyanın adı oldu.

8 Mart’a sayılı günler kala erkek egemenliğin emeğimize, kimliğimize, bedenimize yönelik sistemli saldırılar karşısında isyanımız kampüslerden, sokaklardan, meydanlardan taşıyor. 8 Mart’ta kadınların isyanını daha fazla büyütmeye, haydi sokaklarda özgürleşmeye..!

8 Mart'ta Genç Kadınları İsyana Çağırıyoruz!

1857 yılında, ABD'nin New York kentinde büyük çoğunluğu kadın 40 bin dokuma işçisinin "insanca yaşam" talebiyle tezgahlarından doğrulduğu ve bu yüzden katliama maruz kaldığı 8 Mart'ın;1910 yılında 2. Enternasyonal Sosyalist Kadınlar Konferansı'nda emekçi kadınların mücadele günü olarak ilan edilmesinin üzerinden 104 yıl geçti.

Kadın cinayetleri kader değildir!

2015 8 Mart'ı yaklaşırken, hâlâ kadın cinayetlerinin git gide arttığı dönemlerden geçmekteyiz. Kadınları her gün daha fazla eve kapatan, sokakta olan kadınları da gerici ve muhafazakar politikalarıyla şiddete ve tecavüze karşı korumak bir yana hedef haline getiren devletin tutumu kadınların daha güçlü bir şekilde alanlarda olmasının bir göstergesini sunuyor bizlere. Kadınların, cinayetlere karşı önlem taleplerine kulak tıkayan, imzaladığı uluslararası sözleşmelerin gereğini yerine getirmeyen, etkili ve acil önlemler almaktan imtina eden bu devlet, yüzlerce kadının ölümünden sorumludur. Bedeni yakılan Özgecan Aslan'ın, darp edilip elleri kesilen Nuran Dutlu'nun, arabayla sürüklenip üstünden geçilen Hüsne Aslan'ın ve daha birçok kadının katledilmesinden de sorumludur.

Her ezilen sınıf gibi kadınların da ezenlerine karşı katillerine karşı kendilerini korumalarının yolu öz savunmalarını gerçekleştirmeleridir. Kadın mücadelesi, kadın isyanı öz savunma pratiği ile iç içe geçirilmiş bir şekilde ele alınmadığı müddetçe kadın cinayetleri durdurulamayacaktır. Tek çözüm kadınların erk zihniyete karşı bilinçlenip örgütlenmesidir.

Önümüzdeki 8 Mart çalışmalarını örerken, etrafımız-

daki tüm kadınları çalışmalara dahil etmek ve hep birlikte çalışmaların öznesi olmak en elzem olanıdır. YDG'li kadınlar olarak toplantılarımızda tartıştığımız komisyon meselesini tam da bu süreçte ele almak gerekmektedir. Alanlarımızda oluşturmayı planladığımız kadın komisyonlarının 8 Mart'ın coşkusu, öfkesi ve heyecanıyla startını vermeliyiz. Böylelikle daha sağlam bir temelden çalışmalar yükselerek devam edecektir. Komisyonlara kadınların etkin bir şekilde katılmasını ve kolektif bir çalışma örmesini sağlamalıyız. Bu birlikteliğin salt 8 Mart çalışmaları ile sınırlı kalmaması için komisyonların sürekliliğini korumamız gerekmektedir. Komisyonların düzenli olarak toplantılar alması, çepce çevredeki tüm kadınların çalışmalara dahil edilmesi, belli başlı konular üzerinde alınacak eğitim çalışmaları ve kurulan atölyeler, kadınların örgütlenmesi ve bilinçlenmesinde en etkili araçlardır.

Kadınlar mücadeleyi büyütüyor!

Bu sene de bıkmadan usanmadan, her seferinde mücadeleyi büyüterek ilerleyen kadınlar; Erkek-devlet-yarğı-medya işbirliğiyle kadın katliamlarına davetiye çıkaran bu düzene karşı isyanla karşılık verecektir.

Kadına yönelik şiddete karşı mücadele etmekte kararlı ve ısrarlı olan kadınlar 8 Mart'ta ailede koca dayağına, baba, ağabey, sevgili şiddetine, evdeki emeğimize el konmasına yoksullaştırılmaya ve erkek egemenliğine 'hayır' diyecek. Her an her yerde tehdit altında olan kadınlar, bugün Rojava'da süre gelen özgürlük mücadelesinde de var olan tüm erk zihniyete karşı savaşıyor 'hayır' diyor. Kurtuluşun kadınların ellerinde olacağını en somut şekilde gösteriyorlar. Ve mücadele büyüyor...

8 Mart'ta kadın dayanışmasını güçlü bir şekilde ortaya koyalım. Ezilen, sömürülen, yaşamdan kovulan, bu sistemin yarattığı tüm insanlık dışı uygulamaları ortadan kaldırmak için, kadın katliamlarına dur diyebilmek için, bize dayatılanları reddetmek için sokağa çıkalım. Kadın olmanın onurunu ve anlamını özgürlük mücadelesi ile yaşayan ve yaşatan tüm kadınlar olarak 8 Mart'ta alanlarda olalım...

Sen gittin, arkanda büyük bir İSYAN BIRAKTIN!

Kadınsan yaşama mücadele ile başlarsın. Doğduğumuz anda başlar bu mücadele; önce kadın olmanın borcu asılır boynuna, büyürsün büyüdükçe borçların ve yüklerin artar. Evde babasına, abisine, erkek kardeşine hizmet etmek zorunda olan olarak büyütülürsün. Sen doğmadan yazılan bir kaderin vardır. Sen ise yazılmış bu senaryoda sadece oyuncu olabilme görevini taşırsın. Çocuk yaşta gelin olmakta bu kaderin bir parçasıdır, sokak ortasında katledilmekte bir parçası.

Kadın olmak bir yükürdür omuzlarımızda. Sokakta yürürken sürekli arkana bakmaktır bazen kadın olmak, bazen ağız dolusu kahkaha atamamaktır kadın olmak. Sırtında bir kamburmuş gibi taşırsın kadınlığını bazen utanırsın kadınlığından bazen lanet edersin

Özgecan'da bu yükleri taşıyan genç bir kadındı. 19 yaşındaydı ve canice katledildi. Ülkenin dört bir yanında kadınlar sokaklara dökülüp isyan etti. Yıllardır süregelen ezilmişliklerinin hesabını sordular, Özgecan için üzüldüler, kendi çocuklarını düşünüp kaygılandılar. Ancak yine de bu kadar kadının sokaklara dökülmesinin tek sebebi olarak bunları göremeyiz. Kadınların sokaklara dökülmesindeki temel etken yıllardır biriken öfkeleriydi. Özgecan'ın katledilmesi ile bu biriken öfke meydanlara aktı. Kadınların artık sokakları, meydanları çözüm olarak gördüğü yerdi Özgecan.

Ancak Özgecan eylemleri ile birlikte kadın katliamlarını tartışacak olursak Özgecan eylemlerinin kitlelerde neden bu kadar karşılık bulduğu sorusu geliyor akıllara. Çünkü Özgecan bu toplumun "namus" ve "masumluk" algısına uyan bir kadındı. 19 yaşındaydı, üniversite öğrencisiydi, mini etek giymemişti, alkollü değildi, her kadın ya da her insan gibi evine gitmek için binmişti o araca ve en önemlisi Özgecan "bakire" bir genç kadındı. Saydığımız bütün bu özelliklerin Özgecan'ın bu kadar sahiplenilmesinde rolü büyük. Bu gerçeği ise karşımıza yine bir kadın çıkartmakta; bu kadın Mehtap Zengin. Geçtiğimiz ay Boğaz köprüsünden atlayarak intihar eden Mehtap ise bu toplumun hiçbir normuna uymuyordu. 19 yaşında intihar eden bu genç kadının sesini duymadık çünkü o bu topluma göre masum değildi. Bu iki kadının aslında birbirinden hiçbir farkı yoktu her ikisi de devlet eli ile katledilmişti. Bu değerlendirmeden sonra "neden Mehtap unutuldu?" sorusunu sormakta mümkün.

Özgecan eylemlerine dair değerlendirilmesi gereken bir diğer nokta ise eylemlerde yer alan erkek kitleleri. Birçok ilde karma eylemler düzenlendi. Bu eylemlerde yer alan erkek kitle için neredeyse tamamının "namus bekçiliğine" soyunmuş olduğunu söylemekte mümkün. Attıkları sloganlar, eylemlerde yer alışı biçimleri ise bunun en somut örnekleri. Erkeklerin dillerinde gündür holiganca atılan "Jin Jiyan Azadi" sloganları, kadınlara yaklaşımları hepsinin kendini aklama çabası içerisinde olduğunun da bir göstergesi idi. Eylemler süresince düşündüğüm temel sorulardan ve sorunlardan biriydi eylemlerde yer alan erkek kitle. Erkekler yaptıkları tacizlerden, kadına uyguladıkları baskılardan arınmaya çalışıyorlardı sanki attıkları sloganlar ile. Buradan baktığımızda Özgecan Aslan erkeklerin kendilerini temize çıkarmaya çalıştıkları nokta olmuştur. Ancak soyundukları "namus bekçiliği" görevi ile ya da holiganca attıkları sloganlarla arınamayacak kadar kirli oldukları ise bilenen bir gerçektir.

Özgecan için yapılan eylemlerde dikkat çeken bir diğer nokta ise eylemlerdeki polisin ve devletin tavrı idi. **Özgecan Aslan'ın katledilmesi üzerinden devlette aynı erkeklerde olduğu gibi kendini aklama yarışına girdi.** Özgecan Aslan'ın ailesine yapılan ziyaretler, yapılan açıklamalar ve bir hafta süren eylemlerde hiçbir ilde müdahale olmaması ise devletin kendini aklama çabasının en somut göstergesi. Mersin de gerçekleşen neredeyse bütün eylemlerde "Kadın Cinayetleri Politikadır", "T.C.avüzcü Devlet hesap verecek" sloganlarına dövizlerine karşı çı-

kılması ise devletin kadın cinayetlerinin politik bir sorun olduğunun üzerini örtme çabasından başka bir şey değildi. Tüm bu çabalara rağmen bir devlet katlettiği kadınların üzerini örtememiştir. Bilinen bir gerçek vardır ki o da sokaklar devlet tarafından beslenen tacizci, tecavüzcü ve kadın katilleri ile doludur.

Özgecan Aslan için son olarak söylenmesi gereken ise Özgecan'ın katledilmesini katiller üzerinden tartışmamak ve yorumlamamak gerekir. Çünkü Özgecan'ın katledilmesi politik ve toplumsal sorundur. Özgecan'ın katledildiği hafta aldığımız kadın cinayeti haberleri ise bunun bir göstergesidir. Kadın cinayetleri devlet tarafından gerçekleştirilen ve her seferinde devlet tarafından saklanan cinayetlerdir. Bu yüzden Özgecan'ın katledilmesi ile birlikte kendini aklama çabası içerisine girmiştir. Bu yüzden erkekler ve temelde “erk” zihniyet kendini Özgecan eylemlerinde var etme yarışı içerisinde. Ancak bilinen bir gerçektir ki ne devlet ne de erk zihniyet kendini aklayabilecek güce sahip değildir.

İsyanımız ÖZGECAN!

Her bir güne başlarken yenisini duymaya korktuğumuz haberlerden biriyle uyandık 13 Şubat sabahı. Dört gün önce evine gitmek isteyen Çağ Üniversitesi öğrencisi Özgecan'ımızı bindiği Tarsus Mersin Adana arasında yolcu taşımacılığı yapan aracın şoförü Suphi Altındöken, Necmettin Altındöken ve Fatih Gökçe tarafından tecavüze uğrayıp önce boğazı kesilerek öldürüldü daha sonra ise yakılarak katledildi. Evine gitmek için bindiği dolmuşta kadın arkadaşımız inemedi ve vahşice katledildi.

Haberi öğrendiğimizde içimiz de fırtınalar koparken sessiz kalamazdık. Önce Tarsus'a gidip

oradaki atmosfere baktım. İnsanların öfkesi artık taşmış durumdaydı. Duyuyoruz ki tecavüzcü katillerin evlerinin orda TOMA ve polis ekipleri bekliyormuş. Halk katillerin evine saldırmasın diye devlet katilleri koruyordu. 14 Şubat sabahı cenazenin kaldırılacağını öğreniyoruz. Özgecan'ın cenazesi otopsi işlemlerinden sonra cem evine getiriliyor ardından Akbelen mezarlığına getirildi. Bizler de mezarlığa gidiyoruz. Kadınların öfkesinin sokaklara taşıdığı artık susmadıklarını isyan ettiklerini etrafımızda ki sohbetlerde duyuyordum. Kadınlar özellikle kadın cinayetlerinin sorumlusu olarak sistemi yani T.C'yi görüyordu. Devletin erkekleri koruduğunu yasanın erkek tarafında olduğunu orda bulunan bütün kadınlar farkındaydı.

Annesinin feryatlarını duydukça öfkemiz

kat kat artıyordu, boğazımız düğüm düğüm söylemek istediğimiz o kadar çok şey varken o an sadece hesabını kadınlar yani bizler soracağız diyebildik. Çünkü biliyoruz ki sesimizi yükselttikçe sokaklara çıktıkça ve tacizcileri, tecavüzcüleri teşhir ettikçe hesap sormaya başlayacağız. Namaza geçileceği zaman hocanın kadınlar geriye doğru çekilsinler sözüne karşılık en önde durmaya devam ettik. Helallik alınırken hocanın “katiller ıslah edilsin” diye konuşmasına katiller ıslah edilmesin, kendi adaletimizi kendimiz arayacağız’ diyerek hep birlikte tepkimizi dile getirdik. Sıra tabutu taşımaya geldi. Tıpkı beş kızıl karanfilimizi son yolculuklarına uğurlarken tabutunu biz kadınlar taşıdığımız gibi Özgecan'ımızın da tabutunu yine biz kadınlar taşıdık. Kadınların hepsinin tabutu taşıma isteği ucundan da olsa tutarak Özgecan'a karşı son görevlerini yerine getirmek istiyorlardı. Mezarlıktan ayrılmadan önce katillerden hesap soracağımızı ve olayın peşini bırakmayacağımızı söyleyerek mezarlıktan ayrılıyor.

Mezarlıktan ayrıldıktan sonra mersin kadın platformunun forum önüne yaptığı çağrıya gidiyoruz hep birlikte. Kadınların öfkesine burada bir daha şahit oluyoruz. Yolu kapatıp hep birlikte ‘Özgecan'ın hesabı sorulacak’, ‘kadınlar sokağa hesap sormaya’ diye sloganlarımızı atıyoruz. Basın metni okunduktan sonra binlerce kadınla birlikte yolu kapatarak Özgecan'ımızın evine doğru yürüyüşe geçiyoruz. Yürüyüş esnasında sloganlarımızı en gür sesimizle atmaya devam ediyoruz. Eve ulaştığımızda taziye çadırları kurulmuştu. Özgecan'ın annesi gelip kısa bir konuşma yaptı. Konuşmada zorlanan ana “*kızıma bunu yapanlar cezasını çeksinler.*” diyebildi. Ardından çadırlara geçiyoruz. Gözyaşlarımızı tutmaktayız zorlanıyoruz. Yukarı ailenin yanına çıkıyorum belki konuşma imkânımız olur diye. İçeri girdiğimde ağzımdan sadece başınız sağ olsun çıkıyor. Önce ablasının bulunduğu odaya gidiyorum ablasının yanında Özgecan'ın arkadaşları. Babasını sorduğumuzda ayakta duramadığını sürekli bayıldığını öğreniyoruz. Hepsinin ağzından çıkan böyle bir acıya dayanılır mı?

Dayanılmaz! Dayanmayacağız. Evde, sokakta, toplumsal yaşamda bizleri yok saymak için hergün yeni bir saldırı ile karşımıza çıkanlar fazla umutlanmayın. Meydanları boş bırakmayacağız. Her yerde isyanımızı, direnişimizi yayarak sokaklarda olacağız. Özgecan'ın ve bütün kadın katillerinin peşini bırakmayacağız. Özgecan Aslan'ın hesabı sorulacak! Özgecan'ın hesabını kadınlar soracak!

Mersin'den bir YDG'li

Öldüren adaletiniz batsın!

Geçtiğimiz günlerde bir çılgılık yükseldi. Boğaz kör-rüsünün derinliklerinden, bu çılgılık ölümün çılgılığıydı. Birçoğumuz duymadık bu çılgılığı, sessizdi çünkü. Bu çılgılık bir videoyla kulağına çalındı bir kısmımızın, bir kısmımızın zihninin de ise bir yara oldu.

Bir trans kadının daha katili olduk

Mehtap Zengin bu dünyaya, bu düzene katlanamayacağı haykırdı bir videoyla. Bir yandan ağlıyordu, bir yandan ise; *"bugün benim en güzel günüm"* diyordu. Ölümün ürpertici tınısı vardı sesinde. Gözlerinde ise yıllardır yaşadıklarının öfkesi. Bu dünya da bu ülke de kendini var etmesine izin vermeyenlere öfkeliydi, nefretin, transfobinin son kurbanıydı ama dilinde nefret yoktu. *"Çalışmadım" "Bir şeyler yapmak istedim, yapamadım. Bana çok engel oldular, beni çok mağdur ettiler"* diyordu. İki cümle, sadece bu iki cümle her şeyi anlatıyordu aslında. Toplumun kendisi gibi olmayı yok saydığını da, farklı olanın hayal bile kuramayacağını da anlatıyordu. Ya onlar gibi olacaktın ya da olmayacaktın bu düzenin kelime anlamı buydu.

Her gün yüzlerce kadının tacize, tecavüze uğradığı; şiddete maruz kaldığı; katledildiği bir düzendir bu düzen. Sokak ortalarında devlet ve çetelerin işbirliği ile trans kadınlar katledilir, kolluk güçleri ahlak bekçiliğine soyunup bu kadınları acımasızca döver bu

düzen içerisinde. Bunların hepsini ise *"ahlak"* yaftası altında anlatır, sunar bizlere.

Genel Ahlak Kimin Ahlakı?

Toplum der ki bir kadın vardır bir de erkek bir başkası daha farklı olamazmış, olmamalıymış gibi. Bu yüzden meşru gelir bizlere translara yapılan zulümler. Bunun için düşmeyiz Mehtap'ın yaşadığı acıların peşine, sormayız 19'unda bir kadın yaşamayı sevdiğini söylerken nasıl gider ölüme diye. Seks işçiliği ayıptır, hatta günahdır. Bu işi yapanlarsa ahlaksız ve namussuzdur. Seks işçiliği kolay yoldan para kazanmaktır. Hangi kolay yoldan bahsediyoruz? Sonu ölüme giden yoldan mı? Hiç tanımadığın bir adama bedenini teslim ederken karşıda ölüm durur, şiddet durur, hakaret durur. Ve tüm bunlar, trans kadınların hayatında yaşamak olarak bulur kelime anlamını. Toplum tarafından üretilen normlar her gün biraz daha ezer bu kadınları; iyi bir eğitim görmek, düzenli bir işte çalışmak vs. gibi şeyleri toplum onlara yıllar öncesinden yasaklamıştır. Ve toplumun onlara bıraktığı köşeden hayata tutundukları için ise ahlaksız ve namussuz ilan edilmişlerdir.

Trans cinayetleri politiktir

Ataerkil sistem kendini her gün kadınlar ve LGB-Tİ'ler üzerinden var etmektedir. *"Devlet-Polis-Çete"* üçgeni içerisinde trans kadınlar üzerinde iktidar olma yarışı verilmektedir. Sokak ve köşe başlarında çeteler eli ile trans kadınlar pazarlanmaktadır. Her bölgenin her sokağın bir sahibi vardır ve bu bölgede isteyen istediği gibi çalışamaz diyen çetelerin başında ise yine transları görmekteyiz. Ancak bilinen bir gerçektir ki bunu yalnız devlet yapar ve yıllardır mücadelesi verilen *"normalleşmek"* bu değildir.

Mehtap'ı intihara götüren sebeplerden biri de bu çetelerdir. Onun kendini bir yere ait olmadan var etmesine izin vermeyenler Mehtapın katilidir. Aslında bu ölüm bir intihar değil cinayettir. Onun katili bizim ahlakımızdır, kurallarımızdır, değer yargılarımızdır. TC anayasasında LGBTİ cinayetlerinin nefret suçuna girmemesidir Mehtap'ın, Okyanus'un, Figen'in katili.

Bir kez daha söylemekte fayda var Trans cinayetleri politiktir. Diğer bütün nefret cinayetleri gibi.

Mersin'den Bir YDG'li

“Türkiye’nin Kobanê’de Önemli Bir Rolü Var mıdır?”

mizah

Kardeşlerim, Kobanê’den aldığımız bir zılgıtı göre Kobanê özgürlüğüne kavuştu. Tüm yurttta sevinçle karşılanan Kobanê zaferi her yerde sokaklara çıkılarak kutlandı. Haberi duyup sokaklara inen birçok insan çocuklarını, eşlerini alarak ateş yakıp halay çekti, havai fişek attı. Yalnız bu sefer havai fişekler havaya atıldı. Havai fişeklerin havaya atılmasıyla duraksayan kitle “*Hewal bunlar havaya mı atılıyordu?*” diye şaşırarak renkli dakikalar yaşattı. Kobanê zaferinin ardından, iddaa kuponu yatan hükümetin açıklamasını ise ağlak oğlan Bülent Arınç yaptı. Basın karşısında bir hayli çekinceli ve ürkek duran Bülent Arınç “...*Türkiye’nin bu konuda olumlu bir rolü olduğunu umarım unutmazlar*” diyerek insanlarda “*Ne diyor bu qundir?*” sorularına neden oldu. Peki, Bülent Arınç’ın bahsettiği “*Türkiye’nin Kobanê’ye olumlu rolü nedir?*” Vatandaşa sorduk.

Kuzeyhan Rüzgaroğulları: Immm, ben o süreçlerde İsviçre’deydim. Çok bilgim yok. Ama bu sıralarda şey olmuştu. Evet, uçağım rötör yapmıştı bu Kobanê yüzünden! Ne alakaysa Kobanê nerede, İsviçre nerede... Gelmişler havaalanını işgal etmişler “*Biji, Biji*” slogan atıyorlar, pankart açıyorlar “*Dünya izliyor, Kobanê direniyor*” diye.

Abdulkerim Vesselam: Valla ne bileyim ağabey, Ayn’el Arap’ı kastediyorsan hükümet baya yardım etti, maşallah, daha ne yapsın. Biz o süreçte Ayn’el Arap’taydık bize yemek, giyecek, silah, ilaç her şey geliyordu. Bak, AKP bize yardım etmese nasıl Kürtlerin elinden kaçıp buraya gelirdim. Elhamdülillah canımı zor kurtardım.

Kezban Demirdöven: Bir ara Cumhurbaşkanı Erdoğan “*Kobanê düştü, düşecek*” demişti. Ben onu dolar düşecek olarak anladım. Gittim kuyumcudan bir sürü altın aldım. İki ay bekledim dolar düşmedi, altında çıkmadı. Dedim “*N’oluyor ayol hala bir tık yok*” gidip bir kuyum-

cuya sorayım. Yola çıkar çıkmaz eylemin içine düştüm. Pankartta sarılı, kırmızılı, yeşilli Kobanê yazısını gördüğümde öğrendim o zaman doların düşmeyeceğini.

Hıdır Mavzero: Kewra şimdi o konu çok derin. Biz sokakta eylemlere yüzümü t-shirtle kapattığımızdan beyaz atletliler olarak da biliniriz. O zamanlarda baktık Kobanê’yi kuşatıyorlar TC’den ses yok. “*Sen misin ses vermeyen!*” deyip 6-7 Ekim’de bir dışarı çıkmışız pat pat paatt! Xızır şahidim olsun polis kaçacak delik aradı yeminlen. Sonra baktı hükümet paçaları tutuşuyor ülke yanıyor. “*Vay anamm, vay babaamm*” diyerek koridoru açtı.

Pelin Maviboncuk: Ay ben Kobanê’ye çok üzülyorum. Pardon çekimde miyiz? Öhm. Bu Kobanê Afrika’da mıydı yoksa Asya’da mı? Hatırlamıyorum. Ama bu 6-7 Ekim’de baya bir sokaklar karıştı. Biz görmedik tabi buları, Bebek’te filan olmaz böyle şeyler sonra bu eylemlerden sonra Peşmerge geçti bu Kobanê için. Ayol Afrika’ya buradan nasıl karadan gidecekler. Uçak filan, kullansalar mış bari.

Evet, Kobanê’nin zaferinin ardından birkaç kişiye hükümetin yaptığı açıklama üzerine sorular sorduk. Ancak bizimle konuşmayı isteyen çok insan olunca röportajlarımıza son vermek durumunda kaldık. Mikrofonumuza her renkten konuşan insanların yanıtları bizleri şaşırttı. Kobanê zaferinin ardından AKP’nin yaptığı tutuklamalar, yaptığı gaflar, katlettiği insanlar hatırlanacaktır. Hafızalarımızda kalanlar ise yaşamını kurtuluş için ortaya serenerlerdir. Tarih Stalingrad’dan sonra Kobanê’de bir kez daha tekerrür ederek “*Direneler her zaman kazanır!*” sloganını haykırmaktadır.

Alandan aktaran muhabiriniz **Düzgün Kızılşimşek**

Stalin- g r a d

2. Emperyalist Paylaşım Savaşının direniş odağı olan Stalingrad, Sovyet işçi ve köylülerinin kahramanlık destanıdır. Stalingrad tüm Avrupa'yı kasıp kavuran Nazi ordularının aldığı ilk büyük darbe-lerden biridir. Sovyet işçi ve köylülerinin büyük kahramanlıkları ile kurtulan Stalingrad'ı bugün bilmek, çağımızın Stalingrad'ı, Kobanê'yi de anlamak için de gerekli. Çünkü iki direnişte büyük kahramanlıklara ve fedakârlıklara tanık olmuştur.

Alman tanklarının altına elinde bombalarla yatıp, kendini feda eden, partizanlar bugün Kobanê'de, Arin Mirxan ile yeniden hayat bulmuştur. Tüm Avrupa'yı istila eden barbarlar ordusuna karşı direnişin kalesi olan Stalingrad neyse, bugün bütün Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren IŞİD çetesine, karşı bir direniş odağı olup, gericiğe ilk büyük yenilgisini tattıran Kobanê odur.

Direniş Başlıyor...

Nazilerin kendi faşist ideolojileri gereğince, Avrupa'daki diğer emperyalist güçlere karşı sömürgelerini artırmak, doğuda da Sovyetlere kadar genişlemek için en kanlı saldırıları başlattı. 3 koldan Sovyetler Birliğine saldıran Naziler, güneyde ise kendilerine hedef olarak Stalingrad'ı seçtiler. Çünkü Stalingrad hem Kafkasya'daki doğal gaz kaynaklarına açılan bir kapı, hem de Sovyet lideri Stalinin adını taşımasından kaynaklı ideolojik bir öneme sahipti.

17 Temmuz 1942 günü Nazi ordularının Stalingrad'a saldırması ile başlayan savaş tam 199 gün sürerek 2 Şubat 1943'te so-

nuçlandı. 199 gün boyunca Nazi ordularına karşı sokak sokak, ev ev savunulan Stalingrad ikinci emperyalist paylaşım savaşının en kanlı savaşı olmuştur. Savaş sonucunda bir buçuk milyona yakın kişi hayatını kaybetmiş, binlerce savaş aracı imha olmuş tu.

Savaşın başlarında Alman Nazi ordusu, şehrin yüzde doksanını ele geçirmiş, hatta Hitler zafer kazanıldığına dair gazeteler için yazı hazırlamaya bile başlamıştı. Lakin Nazilerin hayalleri suya düşmüş, Stalingrad tarihin en büyük direnişlerinden birini gerçekleştirerek, sokak ve şehir savaşlarına muazzam katkılar sunarak zaferi parça parça inşa etmiştir.

Georgi Jukov'un kumanda ettiği Kızıl Ordu birlikleri şehrin her karışını savunmuş, bitirilemeyen bir direniş örmüştür. Özellikle halkında kendi evlerini savunup düşmana geçit vermemesi savaşın kazanılmasında önemli bir paya sahipti. Kızıl Ordunun her bir savaş birimi kahramanca savaşım verip Stalingrad'ı savundu. Özellikle **Çavuş Yakop Pavlov komutasındaki bir müfreze**, savaştan sonra bile anlatılan bir kahramanlık öyküsüne imza atmıştır. Askerler şehrin merkezinde bulunan bir binayı bir direniş kalesi haline getirmişlerdir. Binanın etrafını mayınlarla donatan askerler, pencereleri makineli tüfeklerle çevreleyerek yıkılmaz bir kale inşa etmişlerdir. 2 aya yakın bir süre apartmanı savunup savaşın büyük direnişlerinden birini örmüşlerdir. Savaştan sonra binaya Pavlov'un evi ismi verilmiş, Yakop Pavlov'a da Sovyetler Birliği Kahramanı madalyası verilmiştir.

Bu ve buna benzer sayısız kahramanlıklarla 199 gün boyunca savunulan Stalingrad, 2 Şubatta zafere erişmiş, Nazilere ilk büyük darbeyi vurmuştur. Stalingrad'dan sonra Nazi ilerleyişi durmuş, Kızıl Ordu peşi sıra zaferlerle Nazileri inlerine kadar kovalayıp tarihin en kanlı savaşını sonlandırmıştır.

BERKİN'İN DÜŞLERİ SINAVLARA SİĞMAZ

Elemeci Eğitim Sistemine Hayır!
YGS ve LYS Kaldırılsın!

LİSELi YDG

/yenidemokratgenclik

@yenidemokratgen

yenidemokratgenclik.net

www.partizanarsiv.net

CIWANÊN DEMOKRATÊN NÛ

Kovara Mehane a Siyasî bo Ciwanan | Hejmar 1 | Adar 2015 | ISSN: 2149-1208 | 2 TL

NEWROZ BI KOBANÊ RA SERFIRAZIYE!

www.partizanarsiv.net